

NIEUWS



Clubreis 18 april: van Nessonvaux naar Limbourg over de GR 573



Bossche 100: een verslag van de 28e editie van deze tocht



Winterserietocht 15 maart: vanuit Sint-Hubert, met als extra 50/60 km



OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*In dit nummer o.a.
de beleving door onze
verslaggever
Ad van Asten van de
winterserietocht vanuit
Neerkant: genieten van
de eenvoud van de pure
natuur van een uniek
gebied, De Grootte Peel.*

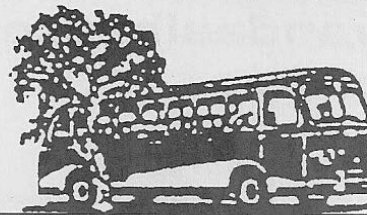
Café Biljard
Schonmoeder



Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

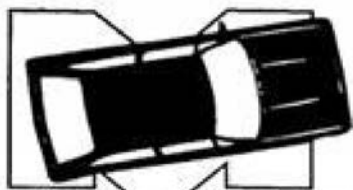


Van Hoof Sint Oedenrode



Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE



M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl



VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio



Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Rinda
Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 25 maart 2015

Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831



IN DIT NUMMER

Vooruitblik clubreis Nessonvaux - Limbourg	Ad van Asten	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Dagwandeltochten		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
OLAT Nieuws / Nieuws kort	Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet Dreesen	8
Van de bestuurstafel	Ad van Asten	9
In memoriam: Wil Jacobs-Effting		10
Vooruitblik dagwandeltocht Sint-Hubert	Myriam van den Berg	10-11
Verlag dagwandeltocht Neerkant	Ad van Asten	12-13
WoD: De rattenvanger van Hamelen tocht	Henri Floor	14
Degelijke voorbereiding op het NK indoor in Apeldoorn	Rick Liesting	15
LPS: Stand clubkampioenschap 2015 & Agenda	Frank Marchand	16
NK Masters Apeldoorn, 3 km snelwandelen	Rick Liesting / Prikbord	17-18
28e Bossche 100	Jan Kampman	19-22
PWN Wandelmarathon	Ruud Horst / De Blauwvingerwandeltocht	Inge Mol 23-24
Wandelvierdaagse Meuse – Ardennen, Frankrijk (1)	Piet Jansens	25-27
Noordkaap-Gallivare-Östersund (12)	Peter van Beljouw	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl



VOORUITBLIK CLUBREIS Nessonvaux - Limbourg

Op zaterdag 18 april wandelt OLAT-clubreizen op een traject van de GR 573. Dit pad gaat door de Hoge Venen en Vesdrevallei. Voor fervente clubreiswandelaars is dit bekend terrein. In de wandelgids is de route slechts in één richting beschreven, maar wat wandelen betreft kan je beide kanten op, want het pad is naar beide kanten gemarkeerd. De oorspronkelijke wandelgids is in het Frans.

Een vorige keer kwamen we vanaf Trooz het plaatsje Nessonvaux binnenwandelen. Vandaag gaan we hier van start voor iets meer dan 23 km of minder op de GR 573.

De startlocatie wordt als vanouds via een brief een week van te voren bekend gemaakt. Dit bespreken de routeverkenner die een paar weken van tevoren de route gaan verkennen.

Hier in de Vesdrevallei moeten we even opletten, want er is ook markering van de GR 5. Als we in het centrum starten, zijn we de GR-passage al voorbij.

Zodra we het station met al z'n mogelijkheden hebben gehad gaan we stijgen, aanvankelijk over een bochtige weg, maar later gaat het gelijkmatig omhoog. Uiteindelijk komen we op een plateau waar ook het plaatsje Transenster ligt. We zoeken hier naar een paadje dat tussen de huizen door loopt. Daarna gaan we bij een splitsing sterk naar beneden. We hebben mooie uitzichten en vooral een mooi gezicht op het dorpje Goffontaine.

We dalen nog verder af in de Vesdrevallei en krijgen kort na elkaar een paar stukken bos. Na het laatste stukje bos stijgen we weer de vallei uit.

Bij een oorlogsmonument moeten we even opletten, want hier komen we bij een vervallen boerderij waar we linksaf gaan. We blijven dit pad enkele kilometers volgen en komen uit bij een kasteeltje dat Les Mazures heet. Het pad loopt aanvankelijk nog even door, maar dan komen we bij Pepinster en hier wordt het opletten geblazen want je kan verschillende kanten op. Wij houden de richting naar Eupen aan en gaan in de vallei de spoorlijn volgen. Bij het station in Pepinster, waar we eerder waren, komen we uit de tunnel. Dan kiezen we voor de brug over het spoor. Opletten, want direct komt er weer een splitsing, we kiezen richting Eupen.

Verder wandelen we op hoogte richting Ensival met zicht op de Vesdre. Vervolgens is er weinig hoogteverschil tot bij Hammeau du Bois. Hier weer opletten, want we komen bij een verbindingstuk dat dwars door Verviers de GR 573 met de GR 563 linkt. Dat doen we vandaag niet. Wij gaan op de gezondheidstour en vinden veel info over de natuur. Over het lawaai van de E42 wordt niet gerept. We gaan door het bos van Hammeau du Bois en bereiken ook dat plaatsje. Via een paar weilandjes bereiken we een rotspad. We zijn nu vlakbij het meer van Gileppe, maar brengen daar geen bezoek. Wij nemen een pad dat ons naar het prachtige en schilderachtige plaatsje Limbourg brengt. Hier ligt vandaag het eindpunt van onze wandelroute.

Veel wandelplezier.

-Ad van Asten-

(praktische informatie op pag. 5)



WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres. Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxtel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
17 mrt 2)	't Ham en De Heesbeemden	NS station Horst-Sevenum, 077-3030680 Stationsstraat 151, 5963 AA Hegelsom
31 mrt	NS Rosmalen - NS Den Bosch	Perron 3, 073-8507550 Hoff van Hollantlaan 1, 5243 SR Rosmalen
14 april 2)	Weerterbos en Heegterheideroute	Van Horne Hoeve, 0495-531312 Trancheeweg 22, 6002 ST Weert
28 april 2)	Kampinatocht	Herberg Den Eijngel, 0411-218230 Lennisheuvel 93, 5281 LD Lennisheuvel
12 mei	Jahrhundertweg	Monschau (D) VOLGEBOKT
1) geen cafépauze		
2) cafépauze op startplaats		



ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
10 maart	De Beckart
17 maart	De Vriendschap
24 maart	Oud Rooy
31 maart	Joe Mann paviljoen, Joe Mannweg 4, Best
7 april	Den Toel
14 april	De Beckart
21 april	De Vriendschap

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

Deel van de 'Veldweg', omgeving Rooi





CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2015

21 maart	GR 14	Malmedy - Basse-Bodeux	23,6 km
18 april	GR 573	Nessonvaux - Limbourg	26,5 km
13 juni	GR126	Rochers de Freyr - Houyet	24,7 km
19 sept.	GR56	Manderfeld - Steinebrück	23,4 km
17 okt.	GR76	Petit-Fraineux-Huy	22,4 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Alleen mogelijk na vooraf informeren bij Toon van Wordragen of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in Son, Leende en Nederweert.

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
0495-537775
clubreizen@olat.nl



DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau:	geopend vanaf	07.15 uur (06.30 uur)
	inschrijving vanaf	07.30 uur (06.45 uur)
	finish voor	17.00 uur (19.00 uur)

Afstanden:	Starttijden:	
50-60 km	07.00-07.30 uur	(15 maart)
40 km	08.00-09.00 uur	
30 km	08.00-10.00 uur	
10-15-20 km	08.00-12.30 uur	

Inschrijfgeld:	10 km	€3,00
	15 km	€3,50
	20 km	€4,00
	30 km	€4,50
	40 km	€4,50
	50-60 km	€5,00

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden	€2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden	€0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: beschikbaar op startbureau
gps-wandelen@olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 15 maart 2015	5454 GH Sint-Hubert Gemeenschapshuis De Jachthoorn Weth. Lemmenstraat 13
Zondag 19 april 2015 Voorjaarstocht	5263 CN Vught Brasserie Brac Loonsebaan 155
Zondag 26 april 2015 Natuurpoorttocht 5-10-15-20 km	5491 PA Nijnsel (Sint-Oedenrode) Natuurpoort De Vresselse Hut Vresselseweg 33 voor starttijden/inschrijfgeld: zie www.olat.nl



Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz.*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz.*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Bouwmans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
olat-wandeldagen@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz.*), Antoinet Gooren,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*), Tony van Duijn, Hans Janssen (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers



Voorzitter

Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl



Penningmeester

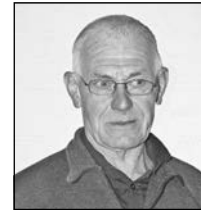
Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U



Secretaris

Harrie Paulissen
Spoordonkseweg 35
5688 KB Oirschot
06-53749249
secretaris@olat.nl



Bestuurslid

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl



2e Secretaris

Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl



Bestuurslid

Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl



**Bestuurslid
Communicatie**
VACATURE



Bestuurslid

Otto Ahlers
Stillendijk 36
5657 AV Eindhoven
040-2419514
o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen



Na een bijzonder prettige voorbereiding van de week waarvan tot slot onze 2e winterserie de afronding zou zijn, voelden wij ons prima gestemd. Na een korte inzinking zou het weer ons deze keer goed gezind zijn. En dat was ook het geval. In Neerkant bleek al vlug dat de streek waar we onze naam voor een weekend aan hadden verbonden een goede zet was geweest.

Weer eens een dagje 'onder ons' zouden we het met evenveel genoegten mogen noemen. Al tijdens het wandelen was de opkomst bekend en dat getal schommelde rond de duizend. Waarlijk een opluchting, waar we al vanaf het begin van deze winterserie naar uit hebben gezien.

Voor de mensen die de tocht hebben bedacht, moet het een genot zijn geweest om de stroom wandelaars door deze unieke omgeving te zien trekken. Eerst nog schimmig, maar hoe verder de dag vorderde kwam dit oneindige laagland in een zonovergoten schijnsel te liggen, waarboven een wolkenspel wedijverde met al het mooie dat dit ruige peelgebied ons als wandelaar te bieden had. Bedankt!

Verzorgers die ons bijstonden, ook jullie bedankt, want ook jullie taak is bewonderenswaardig.

Toen begon de laatste week waarin ik nog actief deel uitmaakte van het OLAT-bestuurdersteam. Een team waarmee ik zes jaar heb mogen samenwerken. Ik denk ook wel dat het vruchtbare jaren zijn geweest. Een baan die ik graag invulling gaf en die eigenlijk veel meer tijd vergt dan normaal gesproken van een 'vrijwilliger' wordt gevraagd. Al die tijd leef je met anderen in het hele gebeuren met en rond een actieve club die OLAT beslist genoemd mag worden. Het bestuur overziet de grote lijnen, het samenspel van de bond en de vereniging, het vertegenwoordigt de belangen van afzonderlijke commissies en ziet erop toe dat ze binnen de club voldoende aan hun trekken komen. Want elk lid en elk onderdeel is gelijkwaardig binnen de vereniging. Daarnaast mocht ik binnen mijn bestuursperiode en zelfs al eerder voorgaan bij het maandelijks aanbieden van een prachtig clubblad dat OLATNieuws heet. In de laatste anderhalf jaar heb ik bepaalde taken overgedragen aan vrienden die het nu gaan waarmaken. Ik wens hen veel succes. Samen met Lineke blijf ik nog bezig met het clubblad, maar hoop dat er binnenkort toch nieuwe steun uit de OLAT-gelederen om het over te gaan nemen. Nu ben ik op een leeftijd gekomen om met de club te gaan genieten van al die mooie dingen die we samen bereikt hebben. Veel succes verder aan jullie allen.

Tijdens onze Algemene Ledenvergadering zijn besluiten bekrachtigd, zijn vrijwilligers in het zonnetje gezet omdat ze zoveel voor de club hebben gedaan en nog doen. Om dat alles in een paar beknopte zinnen uit te dragen is ondoenlijk. We komen er in ons volgende clubblad uitgebreid op terug.

Bij OLAT wordt ook door de week gewandeld; dat is een mooi initiatief en belangrijk voor de saamhorigheid, maar ook om op gezonde benen te blijven staan. Doe er daarom uw voordeel mee!

Half maart staat onze laatste winterserietocht alweer op het programma. Hopelijk heeft het voorjaar dan echt een begin gemaakt.

In ieder geval prettige wandelingen gewenst, waar dan ook.

Voor OLATNieuws
-Ad van Asten-

NIEUWS KORT

NIEUWE WANDELROUTE: HET GROOT-FRIESLANDPAD

Nederland heeft er na 18 jaar weer een gloednieuw Lange-Afstand-Wandelpad bij. Het Groot-Friesland pad (LAW 14) doorkruist Noord-Holland en Friesland van west naar oost. Met dit bijzondere pad keert de wandelaar terug in de tijd, toen de Zuiderzee nog niet bestond en Friesland en Noord-Holland één geheel vormden. De streek West-Friesland lag destijds écht in het westen van Friesland. De 129 km lange route loopt van Bergen aan Zee naar Sneek door een weids landschap met statige boerderijen, langgerekte dorpen en slingerende dijken.

Gezellige Zuiderzeestadjes

De route begint in Bergen aan Zee en gaat dan dwars door West-Friesland via Medemblik naar Enkhuizen. Daar steekt de wandelaar het IJsselmeer over en struikt verder, van Stavoren via Hindeloopen, Workum en IJlst naar Sneek. Tijdens het wandelen van het Groot-Frieslandpad komen zowel de verschillen als de overeenkomsten tussen West-Friesland en Friesland voorbij. Zo zijn aan beide zijden van het IJsselmeer gezellige Zuiderzeestadjes te vinden, evenals terpen, dijken, weilanden en boerderijen. Maar de bollenteelt, de velden met geurende kool en niet te vergeten Kasteel Radboud – de enig overgebleven burcht van graaf Floris V – zijn typisch West-Fries.

Naar de Eems in Duitsland

Het traject Bergen aan Zee – Sneek is het eerste deel van het Groot-Frieslandpad. De komende jaren zal de route verlengd worden via de plaatsen Beetsterzwaag, het Drentse Norg, Oude Pekela en Bellingwolde in Groningen tot de oever van de Eems in Duitsland. Pas als de gehele route gerealiseerd is, verschijnt er een gids. Tot die tijd zijn de etappes te downloaden via www.wandelnet.nl/groot-frieslandpad-law-14.

Uiteraard zijn deze etappes verrijkt met veel achtergrondinformatie over onder meer de boeiende geschiedenis van het oude Friese rijk.

De route is tot stand gekomen dankzij financiële bijdragen van de provincies Noord-Holland en Friesland. Initiatiefnemer van de route is vereniging TeVoet.

Info: Wandelnet



De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

MAART

17-3	Sjef Weijters	Udenhout
17-3	Ted Liebregts	Eindhoven
17-3	Mari Platenburg	Bakel
17-3	Henny Rutten-Aarts	Sint Oedenrode
18-3	Riky Dekker	Sint-Oedenrode
18-3	Martin Swarts	Veldhoven
19-3	Liesbeth Spruijt-Heijneman	Helmond
20-3	Mariet Vogelsangs	Deurne
20-3	Wilko van Nieuwenhuyzen	Oud Gastel
20-3	Franny de Weeger-van de Loo	Eindhoven
20-3	Willemien Hietland	Aalten
20-3	Jan Dinnissen	Wijchen
21-3	Henk Goorman	Reusel
24-3	Joke Tindemans	Heeze
24-3	Sjoerd Homminga	Vlijmen
24-3	Kees van Dijk	Waalre
24-3	Yvonne Nederveen	Sint-Oedenrode
24-3	Karin Moeskops	Sint Oedenrode
25-3	Jan Delisse	Erp
25-3	Erik Dikken	Nijmegen
25-3	Marianne Timmermans	Sint-Oedenrode
26-3	Jo Willems	Gerwen
26-3	Jo Valks	Boxtel
26-3	Ber Stijnen	Heythuysen
27-3	Elly Franken	Heeze
28-3	Paul Coolen	Nuenen
28-3	Ton Seetsen	Rosmalen
29-3	Gerard Dortmans	Veghel
30-3	Gonnie Aarts-Claasen	's-Hertogenbosch
31-3	Hans Schrijvers	Hilversum
31-3	Toos van den Boom-Walravens	Helmond
31-3	Piet Heidema	Breugel

APRIL

1-4	Jan van de Boogaard	Veghel
2-4	Tony van Duijn	Swifterbant
3-4	Vincent van Boerdonk	Keldonk
3-4	Marian van den Boomen	Someren
4-4	Ruud de Rijke	Cuijk
5-4	Alex Maas	Someren
5-4	Piet van de Laar	Son
6-4	Lambert Snieders	Eersel
6-4	Harry Prins	Vaassen
6-4	Peter van der Wel	's-Hertogenbosch
7-4	Reina Schilt	Vught
8-4	Willemien van de Ven-Klomp	Sint-Oedenrode
8-4	Hans Pranger	Handel
10-4	Jozofien van Schijndel	Boxtel
10-4	Claude Herman	Vielsalm
10-4	Ernst Voss	Tilburg
10-4	Ans Ars-Janssen	Eindhoven
10-4	Maria Alders	Maarheeze
11-4	Saskia van Veen	Eindhoven
11-4	Corrie v/d Zwaluw	Best
11-4	Toos Habraken-van Eck	Sint Oedenrode
11-4	Piet van der Voort	Uden
12-4	Henny van Schijndel	Sint-Oedenrode
12-4	Net Janssen	Meijel
12-4	Lia Hulsmann	Son
12-4	Leo Verwegen	Veghel
13-4	Rina Prins-Bourgonje	Vaassen
13-4	Corrie Tiersma	Eindhoven
13-4	Ans Verhagen-van de Wijgert	Erp
13-4	Adrie Toonen	Wijchen
14-4	Jan Stevens	Gassel
14-4	Hans Koopman	Breugel
15-4	Lida de Boer	Maarsse
15-4	Henk Peters	De Lutte
15-4	Paul Linsen	Eindhoven
15-4	Louis Beckx	Diest

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr. Willy Rühl, Bakel
Mevr. Gerrie Verstappen, Someren
Mevr. Reina Perdijk, Nuenen
Dhr. en Mevr. Hans en Ria Wijnen-Borgers, Eindhoven
Dhr. Remy van den Brand, Schijndel
Dhr. Huite Huitema, Eindhoven
Dhr. Hein van de Ven, Vught

OVERLEDEN

Mevr. Wil Jacobs-Effting,
Sint-Michielsgestel
Dhr. Theo Lormans, Leunen



HOGE ONDERSCHIEDINGEN

Tijdens de Algemene Ledenvergadering op 28 februari jl. - juist voor het ter perse gaan van dit nummer van OLATNieuws - is de hoogste onderscheiding binnen OLAT, de Cornelis van Montforttrofee, uitgereikt aan **Ad van Asten**.

Hein Lenders werd namens de bond door de regiovoorzitter onderscheiden met de Zilveren Bondspenning.

Meer nieuws over onze jaarvergadering leest u in het april-nummer.





BESTUURLIJK

Op de laatste bestuursvergadering voor de Algemene Jaarvergadering is het gebruikelijk dat we door de penningmeester worden geïnformeerd over onze financiële situatie.

Ad Ketelaars heeft ons een dag tevoren de cijfers keurig geordend 'doen toekomen', opdat wij ons vooraf een beeld kunnen vormen. Wat meteen opvalt is dat ons vermogen aanzienlijk is toegenomen. Ad meldt dat we dat hoofdzakelijk te danken hebben aan de 'gebeurtenissen rond de Vierdaagse in Nijmegen'. We moeten het vooral zien als een eenmalige meevaller. Ad Ketelaars stelt voor om een deel van de winst te reserveren voor ons komende 50-jarig jubileum. Hierin kunnen de overige bestuursleden zich vinden.

Overigens hebben al onze onderdelen bijgedragen aan het positieve resultaat over het jaar 2014; alleen de Grenzeloze Tocht bleef steken op een negatief resultaat, hoofdzakelijk veroorzaakt door een lage opkomst vanwege het weer en hoge vaste kosten o.a. voor busvervoer. Er wordt gekeken naar een mogelijkheid om de Grenzeloze Tocht nieuw leven in te blazen.

De opbrengst van onze Vierdaagse-verzorgingsposten is nog steeds tegenvallend, ondanks het enthousiasme dat hier door de vrijwilligers aan de dag wordt gelegd. Aangeraden wordt om nog meer aan de weg te timmeren en ook via mailings de wandelaars op onze posten te attenderen en de standplaatsen duidelijk vooraf bekend te maken.

Aan de begroting voor 2015 wordt een bedrag van €2.000 toegevoegd t.b.v. clubautomatisering, o.a. voor ledenadministratie en communicatie via de website, waarvoor deze moet worden aangepast.

Harrie Paulissen en Otto Ahlers gaan zich erop toeleggen om via e-mailing zoveel mogelijk wandelaars te bereiken. Hiervoor is een degelijke registratie noodzakelijk die om een constante update van gegevens vraagt.

Het bestuur is blij dat er zich weer nieuwe markeerders voor onze wandelpaden hebben aangemeld. Voor het Airbornepad zijn 3 nieuwe aanmeldingen en voor het Hertog Hendrikpad heeft zich een nieuwe markeerster gemeld.

LOGO KWBN EN KADERDAG

Het logo van de nieuwe wandelbond is gepresenteerd tijdens de landelijke kaderdag op zaterdag 7 februari. Het kost ons wel enige moeite om hierin een dynamische sportorganisatie te herkennen. Maar ja, alles went.

Een afvaardiging van het OLAT-bestuur nam ook deel aan de workshops die tijdens de kaderdag werden georganiseerd. De onderwerpen zoals die aan de

orde werden gesteld, waren naar hun mening minder boeiend dan verwacht.

'HOOFD'BESTUUR KWBN

Als tijdelijke voorzitter van de KWBN is Stan Lyczak in functie benoemd; daarnaast zijn Barbera Schoemaker en Pieter Soels als vice-voorzitter benoemd.

De regio Brabant-Zeeland is bereikbaar via haar secretaris: Els Jansen: secretariaat@knblo-brabant-zeeland.nl
Voorzitter van onze regio is Chris Crucq.

NIEUW OLAT INITIATIEF

Ons OLAT-lid John Schepers van de Stapperij in Spoordonk is voornemens om wekelijks met een groep wandelaars op stap te gaan. Dit in navolging van de Rooise wandelingen. Het zijn hoofdzakelijk wandelaars die het wandelvirus al in het bloed hebben en ook daadwerkelijk deelnemen aan de Nijmeegse Vierdaagse. Het is de bedoeling om op de woensdagavonden te gaan wandelen onder de naam van OLAT. Om het wiel niet opnieuw uit te vinden, adviseert OLAT om te rade te gaan bij de organisatie van de Rooise wandelingen. Harrie Paulissen onderhoudt het contact met deze wandelgroep. De wandeltocht kan van start gaan op 1 april.

Bovendien ligt er een optie voor de komende jaren om in de maand mei een dauwtrapwandeloctocht te organiseren met vier startpunten in de regio. Het doel is dan om uiteindelijk samen te komen bij de Heilige Eik in Oirschot.

WANDELCAFE

Om het contact tussen onze leden te bevorderen en nieuwe leden meer direct kennis te laten maken met de vereniging, is voorgesteld om een drietal keer per jaar een wandelcafé te organiseren. In welk jasje deze contactbijeenkomsten zullen worden gepresenteerd, is nog een vraag.

Wel wordt eraan gedacht om Vierdaagse-wandelaars met elkaar kennis te laten maken en hen te wijzen op de mogelijkheden die via OLAT worden geboden.

Ook nieuwe leden kunnen op deze manier vertrouwd geraken met het reilen en zeilen van de club.

De gunstigste tijd om een wandelcafé te organiseren is in het voor- en najaar en in de periode voor de Vierdaagse, zodra de inschrijvingen achter de rug zijn.

WINTERSERIE IN NATIONAAL PARK DE PEEL

Deze tocht trok 1002 wandelaars naar Neerkant. Er waren 46 wandelaars die gebruik maakten van onze GPS-route. Er wordt veelvuldig gebruik gemaakt van de mogelijkheid om het e-mailadres te melden.

-Ad van Asten-

IN MEMORIAM

Vlak voor het verschijnen van het februari-nummer ontvingen wij het nieuws dat op 7 februari **Wil Jacobs-Effting** is overleden aan de vreselijke ziekte die haar vorige zomer trof.

U begrijpt dat wij bijzonder geraakt waren door de mededeling van Dick dat zijn Wil helaas ongeneeslijk ziek was geworden. Wij bleven geïnformeerd en tot en met ons clubblad van januari heeft Wil ons geholpen met de opmaak van het blad. Toen eenmaal duidelijk was dat er geen hoop meer was op herstel, besloot Wil om de haar resterende tijd volwaardig in het leven te blijven staan. Zij stond er ook op om maandelijks haar steentje te blijven bijdragen aan het realiseren van ons clubblad.

Na enkele jaren als tekstcorrector deel te hebben uitgemaakt van het redactieteam, is Wil zich afgelopen jaren ook steeds meer gaan bezighouden met het samen met ons in elkaar zetten van het clubblad. Door haar professionele betrokkenheid met teksten en lettertypes bij leersystemen had zij een bijzondere kijk op het indelen van ons clubblad. Zij stond ons op een bijzondere manier terzijde.

Samen met haar naasten hebben wij op 13 februari afscheid genomen van Wil. Wij wensen Dick, kinderen en kleinkinderen veel sterkte toe.

-het Redactieteam-



VOORUITBLIK DAGWANDELTOCHT SINT-HUBERT

Vandaag, 15 maart 2015, wandelen we vanuit Gemeenschapshuis "De Jachthoorn" in Sint-Hubert.

We gaan een bijzonder mooie wandeldag beleven! Natuur en cultuur gaan vandaag hand in hand. We komen langs twee kastelen, lopen over landgoederen en particulier gebied, door mooie lanen en bosgebieden, we komen in open agrarisch gebied met waterlopen. Kortom, veel variatie en dus heel veel genieten. Wat meer asfalt dan bij andere winterseries, dus ook hierin variatie, en ach, soms loopt dat ook wel lekker. De eerste wandeling van de winterserie liet ons genieten van een heerlijk najaarszonnetje. Tussendoor was het dikwijls guur, nat en licht winters. Voor deze laatste wandeling hopen we op een pril voorjaarszonnetje!

Vandaag zijn er voor de liefhebbers twee extra lange afstanden, namelijk 50 en 60 km. Deze maken direct na de start een extra ronde van 20 km in de richting van Wanroij en de bossen van Sint-Anthonis. De Ullingse bergen staan op het programma, evenals een mooi stuk heide. Na 20 km komen zij dan terug bij het gemeenschapshuis voor een lekkere kop koffie. Hierna vervolgen zij de route van 30 respectievelijk 40 km.

Na de start gaan alle afstanden in de richting van Kasteel Aldendriel, een middeleeuws kasteel daterend uit 1477. De kern van het hoofgebouw is vakwerkbouw. In 1966 is het kasteel gerestaureerd. De wandelaars van de 10 km buigen af. Zij lopen door Mill en sluiten na onge-



veer 1 km weer aan op de route van de andere afstanden. Deze lopen door een mooi landelijk gebied. Een stukje verder is de splitsing voor de 15 km. Zij buigen af en komen al snel bij de "caférust" met de leuke naam FF Pauze. Het is een gezellige pleisterplaats, te midden van een afwisselend natuurgebied. Na de pauze vervolgen zij hun route en sluiten na enkele kilometers ook weer aan op de route van de andere afstanden.

De overige drie afstanden komen op het prachtige Tongelaar met zijn mooie dreven met eikenbomen, oude boerderijen en waterlopen. Tongelaar is een eeuwenoud landgoed, gelegen op rivierklei, afkomstig van de Maas. Het overgrote deel bestaat uit cultuurland met stroken bos, lanen en houtwallen. Het wordt beheerd door het Brabants Landschap. We volgen de Vissteeg en komen ongeveer één kilometer voor het kasteel bij de wagenrust. De koffie zal in deze omgeving prima smaken!

We lopen langs het kasteel. De oorsprong ervan gaat terug tot in de 9e eeuw. In zijn huidige vorm dateert het kasteel van de 15e eeuw. Wat verderop passeren we het oude bakhuisje en lopen dan op een prachtige, lange eikendreef. Deze volgen we tot het einde. De 20 km buigt af. Zij lopen langs het riviertje de Lage Raam en vervolgens door een bosgebiedje. Let eens op de uitbottende knoppen, het voorjaar komt er echt aan! Misschien zien we zelfs al speenkruid langs de waterkant!

We passeren een paar mooie, oude boerderijen. Wij zijn hier op privéterrein. Onze routebouwers hebben toestemming gekregen van de eigenaren om hier te mogen zijn. Hoe leuk!

Wat verderop komt de 20 km bij FF Pauze voor de horeca-rust. De 15 en 20 km zijn nu samen. Zij blijven het riviertje De Raam volgen tot de bebouwde kom van Mill in zicht komt. Inmiddels zijn de 30 en 40 km aangesloten. We lopen nu op een bijzonder mooi stukje nieuwe natuur, op nieuwe wandelpaden, tussen het riviertje en de bebouwde kom in.

Even terug naar de route van de langere afstanden. Na de splitsing met de 20 km lopen ze over een half verharde weg in de richting van Escharen. Er komt een stukje bos met vennen, gevolgd door brede zandwegen tot we Escharen binnenlopen. In dit mooie kleine dorpje vinden we de caférust 't Dorstige Hert. Onze wandelaars zijn vast en zeker ook dorstig en kunnen hier even bijkomen.

Na de pauze volgt een afwisseling van bos en het Raamdalen, met zijn gelijknamige riviertje dat hier enigszins meanderend stroomt door een halfopen beeklandschap, uiteindelijk richting Maas. Bij een grindweg gaat de 40 (60) eraf. De 30 (en 50) volgen een heel mooi pad, door hei, bos en begrazingsgebied tot de weg Grave - Mill. Deze steken we over en komen dan in de Langenboomse bossen, in 2000 aangekocht door Natuurmonumenten. Het dennenbos wordt in de toekomst omgevormd tot een gemengd bos, zodat er meer variatie komt. Vogels die hier broeden, zijn de boomklever en de grote bonte en groene specht.

Kort hierna sluit de 40 (en 60) weer aan.

Deze langste afstand heeft ondertussen een mooie lus in de richting van Reek gemaakt. Zij komen langs een militair oefenterrein en lopen over de Reekse Heide. Hier treffen zij hun exclusieve wagenrust. In Langenboom is de caférust 2 voor de lange afstanden.

Na de rust komen we al snel bij het nieuwe recreatiegebied De Kuilen. Uit deze plas werd met behulp van een zandzuiger zand gewonnen voor de wegenbouw. Bij het opzuigen zijn op enig moment fossielen ontdekt: haaiantanden, walviswervels, schedels van dolfinen etc. Het is vooral bijzonder omdat zij uit het Mioceen en Pliocene komen en dus miljoenen jaren oud zijn en dat is in Nederland erg bijzonder. Er is zelfs een klein museum waar de fossielen tentoongesteld zijn. De plassen zijn omgevormd tot recreatie- en natuurgebied. Het is werkelijk prachtig geworden. We lopen op mooi aangelegde paden - wel 3 km lang - tussen de plassen door. Een stukje bos volgt. Dan komt de bebouwde kom van Mill in zicht. De 20 km voegt in, even later gevolgd door de 10 km.

Alle afstanden zijn dan weer samen. We lopen nu een stukje langs het Defensiekanaal. We steken verschillende keren een bruggetje over en komen uit in een mooi laantje bij het oude Duitse lijntje.

Wij zijn al regelmatig oude kazematten tegengekomen op onze wandeling. Dit is dan ook het gebied van de Peel-Raamstelling, een Nederlandse verdedigingslinie die in 1939 werd aangelegd en op 10 mei 1940, de eerste Nederlandse oorlogsdag, al is gevallen.

Wat achtergrondinformatie:

De Peel-Raamstelling is voor het overgrote deel nog vrijwel intact gebleven en is op veel plaatsen in de noordelijke Peel nog zeer goed herkenbaar in het landschap door een defensiekanaal, met vele kazematten. Bezienswaardige delen zijn o.a. de plek bij Mill waar deze stelling het z.g. Duits Lijntje kruiste. Hier staat een monument ter herinnering aan het

befaamde "pantsertrainincident". Het monument bestaat uit een paar omgebogen rails nabij de brug waarbij de beruchte asperges zijn aangebracht (de daadwerkelijke plaats van ontsporing ligt echter tientallen meters westwaarts bij de andere asperges), verder het artilleriemonument, de herstelde kazemat en het monument 1-3RI. De Kazematten op het grondgebied van de gemeente Mill en Sint Hubert zijn



als rijksmonument beschermd.

Vlakbij dit monument treffen we de grote wagenrust aan, waar de OLAT-vrijwilligers weer druk in de weer zijn met het aanreiken van koffie, thee of een lekkere kop soep. Een welkome onderbreking in de wandeltocht.

De laatste kilometers leiden ons over een stukje asfalt en veldwegen naar natuurgebied Molenheide, een uitloper van het Peelgebied. Vroeger lag hier een immens groot pluimveebedrijf. Dit is echter nu weg en op de vrijgekomen ruimte is nieuwe natuur gekomen. Kijk eens hoe mooi het geworden is!

We zijn bijna aan het einde gekomen van deze wandeldag. We lopen de bossen uit, passeren een camping en komen nog langs een bijzondere molen, die prachtig op hoogte staat. Sint-Hubert nadert, we zien het gemeenschapshuis. Wij melden ons af en kunnen voldaan terugkijken op een werkelijk schitterende wandeling.

Een woord van dank aan allen die deze winterserie mogelijk hebben gemaakt!

Een fijne wandeldag gewenst!

-Myriam van den Berg- (praktische informatie op pag. 5)

De Grote Peel in zijn volle glorie

Afgelopen nacht heb ik een beetje onrustig geslapen. Voor morgen, zondag, staat een zware Peeltocht op het programma en ik weet eigenlijk niet of ik er wel (nog) klaar voor ben. Een keer per maand wandelen is beslist niet voldoende om soepel op de benen te blijven, zeker niet nu de jaren mee gaan tellen.

We hebben de auto afgesproken voor 11.00 uur, zodat ik zeker om 12.00 uur kan gaan wandelen. De lange afstanden zitten er zeker niet meer in, maar 15 tot 20 km moet nog te doen zijn op een zondagnamiddag. De weerprofeten zijn ons gunstig gezind geweest en ze voorspellen al vanaf vrijdagmorgen droog en zonnig weer voor de zondag na een bar en boos week-einde. We zullen zien.

Na een vlotte rit over de snelweg rond Eindhoven en de A67 richting Duisburg komen we tegen 12.00 uur aan in Neerkant, een uitgegroeide nederzetting waar je toevallig terecht moet komen. Nou, dat toevallig is bij ons niet het geval, wij zijn er doelbewust om bij OLAT door de Peel te gaan wandelen. De oproep om er naar toe te komen kregen we een week daarvoor binnen via een e-mail van Harrie en ondertekend door de voorzitter en penningmeester, dus belangrijk. Myriam had er ook een beschrijving van de wandeling bijgedaan, met allemaal mooie dingen die je in de Grote Peel kan meemaken. Het weer moet wel meezitten en dat doet het vandaag. Otto zit er ook met de computer; die plaatst gratis en voor niks een droge routebeschrijving op je GPS, als je die tenminste een hebt. Er komen er steeds meer met zo'n apparaatje. Een mooi cadeautje om te krijgen voor je verjaardag. Ik hou het vandaag bij een routebeschrijving van vier kantjes en dat belooft wat voor de komende uurtjes.

Ik ga meteen op stap. Het straatje uit en dan het bos in. Na een poosje bomen tellen, kom je dan toch op de harde weg die richting Meijel gaat; die weg



steken we over en dan zie je aan je rechterhand al dat het daar niet plus is. Er zit een afrastering omheen, dus beschermd gebied. We volgen het karrespoor dat er langs loopt een eind en ontwijken de eerste plassen.

Dan wordt ik vanachteren aangesproken en herken de stem niet meteen, maar hij haalt me met gemak in. Het is Harrie, die gisterenmorgen uit een ski-gebied in Frankrijk is gevlucht voor de hevige sneeuwval. We lopen samen een eindje op en hij vraagt of ik mijn afscheidstoespraak voor komende zaterdag al klaar heb. Harrie weet nog niet dat ik een man ben van weinig woorden en dat een toespraak bij mij niet zo voor de hand ligt en zeker niet als afscheid. Meestal heb ik van tevoren mijn zegje al gedaan en weten degenen

die geïnteresseerd zijn al lang hoe ik in mekaar zit, daar kan een toespraak op het laatste moment ook niks meer aan veranderen. Harrie vertelt dat hij mij vanmorgen nog een mailtje heeft gestuurd over woorden die tegenwoordig gebezigd worden rond lidmaatschapsvormen bij OLAT. Toevallig heb ik die mail al gelezen en beantwoord. Ik vraag me af of recreatief wel het juiste synoniem is voor een huis, tuin en keuken wandelaar. We zitten er geen van beiden mee, maar voor vandaag lijken woorden ook niet precies op wat er mee wordt bedoeld. Wij zijn ondertussen de Peelpoort binnengegaan en wandelen nu verder over netjes gerangschikte laantjes tussen het buntgras. Tot nu toe is het nog steeds mistig,



maar het zonnetje probeert er doorheen te komen.

Harrie vertelt dat hij van plan is de '20' te doen en dat hij in goede vorm steekt vanwege de skioefeningen die hij afgelopen week heeft afgewerkt. Op een zeker moment wordt Harrie begroet door een tegemoetkomende dame, een leuke verrassing. Deze collega kan bij



een volgende OLAT-wandeling ook een e-mail van hem verwachten. Even verderop worden we een zijlaantje ingestuurd en zien al vlug de contouren van de verzorgingstent. Bart en Jack staan er paraat met het hete water en toevoeging naar wens.

Hier krijgen we ook te horen dat de opkomst van wandelaars voor deze tocht uitstekend is. De melding is dat er 995 deelnemers de startpost hebben verlaten. Nadat er nog wat over en weer is gepraat over het nut van deze post op deze plek wordt het tijd voor vertrek. Harrie gaat alleen verder op zijn 20 kilometer en ik begin aan het vervolg van de '15' die vandaag '18' zal zijn. Dat komt natuurlijk door al die sloten die het terrein doorkruisen.

Onze afstand gaat een eind terug over hetzelfde stuk modder dat we gekomen zijn en dan rechtsaf. Enkele honderden meters verderop is er weer een punt waar de bodem in verwarring is geraakt en er is bijna geen doorkomen aan. Vanaf een evenwijdig lopend pad wordt ik aangesproken door een dame die mij bij voornaam kent, dus vertrouwd is. Ik ga op haar aanwijzing in door een oversteek te maken door de strook met kreupelhout en pollen met peelgrassen. Ik kom inderdaad met droge voeten op het droge laantje. Nietsvermoedend volg ik het groepje wandelaars in de richting van mijn vorige bedroevende paadje. Na zo'n halve kilometer komt een viertal jongelui van onze wandeling met een 'vies' wit hondje terug op hun schreden. Ze hebben gemerkt dat we verkeerd zitten want er zijn geen vervolgpijlen meer. Dan draai ik ook maar om en ga terug van waar ik gekomen ben. Ter hoogte van de 'onheilsplek'

moet de aangeduide haakse afslag van onze afstand zijn geweest, dus naar links en niet naar rechts zoals ik heb aangenomen. Het laantje is goed te volgen en maakt na een richel een afslag naar rechts, maar ik loop toch nog even door, het bos in, nu er de kans voor is.

Terug op het paadje wordt er na een paar honderd meter een 'omleiding' aangekondigd. Dan moet het verderop toch wel raak zijn, als wat we al achter de rug hebben geen speciale vermelding waard is geweest. We komen al vlug op een pad dat een Peelven in tweeën deelt. Belangstellend vraag ik een dame die staat te treuzelen op het pad of ze naar een uitweg zoekt, maar levenslustig als ze eruit ziet lacht ze dat ze een foto probeert te maken. Het is een prachtig pad, aan weerszijden omringd door water. Het loopt nog een eind door om dan naar links af te buigen.

Dan begint Dini te rinkelen en ik word opgeschrikt in mijn dromen. Dini zegt dat ze me niet verstaat, maar klinkt opgewekt. Ze zal het juiste aantal deelnemers wel te weten zijn gekomen.

Ons wandelpad loopt nog een eindje door totdat er een splitsing wordt aangekondigd. De '20' gaat hier naar rechts en de '15' naar links.

We zijn nu aangekomen in het centrale Peelgedeelte. Brede lanen en een 'oneindig' uitzicht naar alle windstreken. Hier wordt ook 'recreatief' gewandeld, door mensen die hun zondagse vrije tijd een beetje actief willen invullen en dat doen met een recreatieve wandeling door de zonovergoten Grote Peel. Verspreid over het gebied lig-

gen diverse vennen die ongetwijfeld alle een naam zullen hebben. Maar voor de leek die hier op een eigen moment rondwandelt, is het hoofdzakelijk een gewaarwording waarmee hij wordt overdonderd door de eenvoud van de pure natuur.

De lanen gaan verder door deze schitterende omgeving. Er over proberen te schrijven zou al dat moois alleen maar geweld aandoen. Het is een natuurgebied met een eigen verhaal dat onder



andere is beschreven in de streekromans van Antoon Coolen.

Uiteindelijk komen we weer buiten het gebied van het Nationale Park en daar treffen we de laatste verzorgingspost van deze OLAT-dag. En heerlijke tomaatsoep is er door de vrijwilligers voor ons klaargezet. Het smaakt voortreffelijk na een ruige wandelmiddag zoals je deze OLAT-activiteit toch wel mag noemen. Na vijf minuutjes rust begin ik aan de laatste loodjes waaraan maar geen eind wil komen. Dan is daar weer die stem achter me, die ik niet meteen herken. Harrie haalt me met gemak in. Ondanks de 24 jaar die hij op me achterligt heeft hij de 20 km toch als zwaar ervaren. Ik geef hem graag de vrijheid om op me uit te lopen. De '20' en andere afstanden brachten nog een bezoek aan het 'bezoekerscentrum' en voor de liefhebbers stond er nog een opknapertje bij de Turfsteker. Maar dan heeft dit oneindig laagland nog een opmerkelijk slot. De Neerkantse Heuvels verrassen me tot besluit van deze indrukwekkende wandelzondag.

-Ad van Asten-



De rattenvanger van Hamelen tocht



Omdat de startlocatie aan de rand van Boxtel lag, werd de bebouwde kom spoedig verlaten. Als eerste dwaalden we door landgoed Sparrenrijk. Nadat we de Esscheweg waren overgestoken, was het fraaie landgoed Eikenhorst aan de beurt. Na het verlaten van de Eikenhorst liepen we in een open gebied met aan onze linkerhand de meanderende Essche Stroom en rechts in de verte de A2-snelweg. Bij een boerderij stonden vijf werkpaarden in de wei waarvan drie bij een voederbak.

De weg, die inmiddels verhard was, werd verlaten en nu liepen we naar en verderop langs de meanderende Essche Stroom door de Halsche Beemden. Het graspad, voor zover er een pad zichtbaar was, was af en toe meer een waterpad. Met onze hoge bergschoenen hadden we geen last van de nattigheid, maar mensen met lage schoenen zullen het niet droog hebben gehouden.

Verderop liepen we langs de hier niet meanderende Essche Stroom. We kruisten de A2-snelweg via een tunnel. Nu dwaalden we door een park nabij de Halse Barrier. Er was inmiddels 5 km afgelegd, dus tijd voor een korte pauze. Eén van de deelnemers, die hier in de

Op dinsdag 20 januari 2015 organiseerde OLAT een 20 km lange tocht vanuit Boxtel. De start was vanuit het cafégedeelte van Jeu de Boules vereniging De Walnoot. Met 74 wandelaars begaven we ons op pad.

buurt was opgegroeid, wees een meer-tje aan waar vroeger in de zomer wel eens gezwommen werd. Een boom had nog niet letterlijk het loodje gelegd, maar was wel omver gebogen. Daardoor leek het alsof je door een soort poort liep.

De Esscheweg werd weer overgestoken. Nu dwaalden we door bosgebied rondom golfterrein De Dommel. Het laatste stukje naar de grote rust in Sint Michielsgestel voerde ook over de Esscheweg. De grote rust was in Ontmoetingscentrum De Huif. We kwamen in een ruime zaal waar echter niet voldoende stoelen en tafels stonden. Er bleek niet doorgegeven te zijn met hoeveel personen we zouden komen, alleen hoeveel tomatensoep en groentesoep werden besteld. Men had daaruit geconcludeerd, dat dit aantal de totale groep betrof.

Ik zat op deze rust naast een wandelaar die ik nog niet zo vaak had gezien. Hij kende mij wel en ook mijn website, met de mooie foto's, kende hij. Toen hij mijn fototoestel zag was hij verbaasd dat met zo'n klein toestel zulke mooie foto's gemaakt kunnen worden.

Na de rust verlieten we Sint Michielsgestel, aanvankelijk langs de Dommel. Opnieuw kwamen we door natuurgebied Zegenwerp. Ook langs het oude toegangshek van Zegenwerp kwamen we, evenals het gelijknamige kasteel.

Nabij het kasteel liep ons een dame tegemoet. Omdat de parkoersuitzetter voorop liep en regelmatig met zijn blokfluit mooie liedjes ten gehore bracht, zei de dame dat ze het op de rattenvanger van Hamelen vond lijken. Dat vond ik een mooie titel voor dit verslag.



Opnieuw liepen we langs de Dommel. Deze staken we via een stuw over ter hoogte van molen Genenberg, die we op dat moment echter nog niet zagen. Langs een oude, dode, meanderende Dommeltak werd de Dommel verlaten. Toen we op een asfaltweg uitkwamen zagen we molen Genenberg heel duidelijk, maar de route voerde er niet langs. Toen liepen we op de Woeste Hoeve weg en langs deze weg stond een huis met opvallende beelden in de tuin. Na buurtschap Wielsche Hoeven, dat onder Gemonde valt, werd de Dommel weer bereikt en enige tijd gevolgd.

Vlak voor de Hooibrug over de Dommel hadden we nog een korte rust en konden we ons zelf meegenomen fruit verorberen. We staken de A2 weer over en door de bladloze bomen zagen we een grote dinosaurus van Oertijdmuseum De Groene Poort staan. Verderop liepen we nog dicht langs voornoemd museum en sloegen daar de bossen in van landgoed Sparrenrijk. Toen was het niet ver meer naar de finish, waar we rond kwart over drie aankwamen. Het was een hele mooie tocht geworden.

-Henri Floor-



Degelijke voorbereiding op het NK indoor in Apeldoorn

ZONDAG 1 FEBRUARI LANGEPAD ROTTERDAM

Na de problemen van de vorige keer toen ik hier deelnam, ben ik er nu op gebrand om de 10 km wel goed uit te lopen en indien mogelijk nu mijn beste tijd te scoren. Ik ben dan ook gemotiveerd aangekomen, al haalt de regen wel weer wat motivatie weg. Onderweg naar Rotterdam heb ik al bedacht dat ik liever niet met startnummer 11 wil lopen vandaag omdat dit de vorige keer fout ging. Dan maar liever "Lucky 13" bij wijze van. Ik begin ineens lichtelijk bijgelovig te worden als Hans van der Knaap zoals hij zegt mij "helaas" het ongeluksnummer moet geven. Stom toeval!?

Vandaag smeer ik ook lekker mijn spieren in met tijgerbalsem, om ze toch soepel te houden met dit natte en koude weer. Van Ronnie hoor ik dat Rob 10 km aan het wandelen is met de reguliere wandeltocht en André is er ook niet; dat scheidt vandaag mogelijkheden voor een goede klassering. Verder zijn alle topwandelaars aanwezig, o.a. Ronnie, Remco, Wilfried, Peter, Anne en Annelies. Deze 2 dames lopen tijden waar menig andere snelwandelaar in dit veld buikpijn van krijgt, dus een 7-tal deelnemers die allemaal tijden van 55 minuten of sneller kunnen neerzetten. Tijdens de warming-up regent het toch redelijk, dus zo lang mogelijk doorgaan met diverse oefeningen en rondjes lopen om niet te snel af te koelen.

Bij de start is meteen duidelijk dat het 7-tal aan elkaar is gewaagd. De dames nemen zelfs de kop, gevolgd door Ronnie, Wilfried en ondergetekende. Remco en Peter laten direct een gaatje vallen. Na de eerste ronde kunnen Ronnie en ik het tempo handhaven en lopen uit op de rest. Ik heb wel wat moeite met Ronnie en besluit mijn eigen race te lopen en niet meteen de strijd met Ronnie aan te gaan. Ineens zie ik voor

ons Hans van der Knaap, nu als jurylid, een geel bordje pakken om een van ons op de bon te slingeren, in dit geval Ronnie, voor kniestickeking. Een goede waarschuwing, concludeer ik, om bij de les te blijven en mijn houding en techniek in de gaten te houden. De enkele keer dat ik weer bij Ronnie in de buurt kom versnelt hij, zodat ik weer afhaak. Dit gaat zo door tot halverwege de race. Naar mijn idee verslapt Ronnie nu iets en ik besluit nu echt te versnellen om Ronnie in te kunnen halen en mogelijk op een kleine achterstand te zetten. Deze strategie werkt. Ik kom aan kop en dat is nu even niet de bedoeling. Dit moet ik nog wel 4 rondes kunnen volhouden. Na Ronnie is er een groot gat, dus ik zal de strijd met hem moeten aangaan. Aanmoedigingen vanaf de kant stimuleren me en leiden de gedachten wat af. Met name de opmerking van Bertus van Ginkel dat een kaal hoofd toch echt bijdraagt aan snelheid, kan ik wel waarderen.

Nog 2 rondes te gaan, ik probeer niet te verzwakken, maar juist iets te versnellen. Dan klinkt de bel voor de laatste ronde. Aandacht houden voor je techniek, probeer voorover te wandelen, hierdoor krijg je meer snelheid, denk ik dan maar, en nu echt aanzetten. Als ik aanzet zal Ronnie dit ook wel doen, dus 900 m de tanden op elkaar. Als ik achterom spiek lijkt het gat toch zo'n 10 m, maar ik moet nog 500 m. Het laatste rechte stuk, 100 m afzien, niet verzwakken en nu zelfs uit de kleine tenen met blauwe nagels van de Bossche 100 het laatste restje energie halen. Het voor mij meest onwaarschijnlijke scenario is ineens werkelijkheid: ik finish in een tijd van 00.53.27 minuten (11.23 km per uur) als eerste op de 10 km. Mijn PR met bijna 2 minuten verbeterd en een eerste plaats in de wedstrijdklasse. Ik moet even weer terugkomen op aarde van de inspanning, maar ben echt helemaal overdonderd door dit verhaal.

ZONDAG 8 FEBRUARI LAT AMSTERDAM

Na een onrustige nacht begin ik rustig aan de dag. Vandaag ga ik mijn eerste 20 km op wedstrijdniveau wandelen bij de LAT Amsterdam. Ik sta op tijd op en reis met de trein naar Amsterdam.

Er zijn veel bekenden voor de clinic. Ik overweeg nog even welke afstand het definitief gaat worden. Even bijkletsen en dan schrijven de meesten zich al in. Onverwachts melden Rob, Anne, Remco en Ronnie zich voor de 20 km, dus ik besluit niet achter te blijven, alle twijfel is weggenomen. Wel vermoed ik dat het een zware strijd zal worden met die tegenstanders.

Ik richt me op een tijd tussen 1.55.00 en 2.00.00 uur. Ik voel de training van gisteren nog in mijn benen, maar die zijn er meer. Als we starten om 12.00 uur is het na 300 m al bijna einde oefening. Een echtpaar met hond blokkeert de weg. Gelukkig gebeuren er geen ongelukken. Het tempo ligt direct vrij hoog en ik besluit de overige heren voor te laten gaan en mijn eigen wedstrijd te gaan lopen.

De rondes zijn 2.5 km lang, dus als ik onder het kwartier per ronde blijf zitten, loop ik op schema.

Het blijft voor mijn gevoel redelijk goed gaan, tot ik op 8 km last krijg van kramp in mijn linkerbeen. Dit houdt even aan, maar gaat al vlug weer weg. Dan komt rond 15 km de man met de hamer langs, die ik gelukkig kan ontwijken. Ik lig op schema en wandel prettig. Bij het ingaan van de laatste ronde lukt het mij een versnelling door te zetten. Ik eindig in een tijd van 1.56.08 uur, gemiddeld 10.34 km per uur. Niet verkeerd voor mijn eerste 20 km.

-Rick Liesting-



LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP & AGENDA

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 23 FEBRUARI 2015

1		Rick Liesting	1517	4	M
2		Jack Bertrums	860	2	M
		Hans van Heeswijk	860	2	M
		Cor van der Heijden	860	2	M
		Arie Kandelaars	860	2	M
	1	Hanny Klumpkens	860	2	V
		Frits Mennen	860	2	M
	1	Anita Pepers	860	2	V
		Hans Pranger	860	2	M
		Hugo Prinsen	860	2	M
		Ton Seetsen	860	2	M
		Rob van Stuivenberg	860	2	M
		Roel van der Wijst	860	2	M
14		Peter van den Brink	500	1	M
		Wim van Capelle	500	1	M
		Servee Derks	500	1	M
		Jack Hendriks	500	1	M
		Jan Kampman	500	1	M

19		Gerrit Arman	360	1	M
		Mike Bertrand	360	1	M
		Pieter Boots	360	1	M
	3	Isis la Croix	360	1	V
		Erik Dikken	360	1	M
		Dirk Donders	360	1	M
	3	Rita van Doren	360	1	V
		Mart Douven	360	1	M
		Ton de Jong	360	1	M
		Frank Marchand	360	1	M
	3	Nicole Nacken	360	1	V
		Anita Pepers	360	1	V
	3	Marleen Ramakers	360	1	V
		Co Tops	360	1	M
		David Vos	360	1	M
		Jelte van der Zee	360	1	M
35		Boetje Huliselan	255	1	M

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl
Voor meer informatie kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2015

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP MAART / APRIL

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
15-mrt	St. Hubert	OLAT winterserie	50-60 km	07.00	200-250	Extra 100 punten
20-mrt	Klarenbeek, Nacht van	WS '78	60-80 km	22.00	250-360	
21-mrt	Witmarsum	FLAL	60 km	08.00	250	
4-apr	Sittard, Kennedymars	KMS	80 km	05.00-07.00	360	schema 13 uur
11-apr	Castricum	SV De LAT	60 km	07.00-08.00	250	
18-apr	Loon op Zand, Nacht v	HvB	15 uur > 90/95km	21.00	500	schema
18-apr	Loon op Zand, Nacht v	HvB, Kennedymars	80 km	21.00	360	schema 13 uur
24-apr	Dordrecht	RWV, Kennedymars	80 km	23.00	360	
25-apr	Haarlem, Bollenstreek	Groepswandeling KM	80 km	16.00	360	
26-apr	Emmeloord	STEP, Kennedymars	80 km	22.00	360	

OLAT heeft bericht ontvangen dat de "Kennedymars Bergen" van 4 augustus niet doorgaat.
Het bericht is ook te lezen op de site van het Landelijk Wandelprogramma.



Zondag 15 februari

NK Masters Apeldoorn, 3 km snelwandelen

3 km zullen sommigen denken, daar draai je je hand toch niet voor om? Nou ik kan je zeggen dat ik ondertussen heel veel respect heb voor "slechts" 3 km snelwandelen op ook nog eens een indoor-baan van 200 m, welke naar het schijnt de schuinste bochten ter wereld te heeft. Maar even terug naar het begin.

Na mijn deelnames aan de winterseries van RWV en de LAT nu een officiële wedstrijd van de KNAU, mijn eerste officiële NK. Omdat ik al een respectabele leeftijd van 37 jaar heb, mag ik deelnemen in de klasse met ervaring, oftewel de Masters. Hier doen alle atleten van 35 jaar en ouder mee, sommigen zelfs ouders dan 80! De nadruk ligt dan ook niet op het behalen van een goede klassering in het algemeen, maar het voldoen aan tijden zoals vastgesteld door de KNAU. Ik moet vandaag onder de tijd van 15.58 minuten duiken om in aanmerking te komen voor een medaille, een snelheid van ruim 11.5 km per uur. Dat is toch even andere koek. Na het tenue-probleem dat deze week was ontstaan opgelost te hebben, kwam nu een ander probleem, zenuwen..... Er kwamen allerlei scenario's in mijn hoofd, de bocht niet goed doorkomen, slechte techniek, of gewoon pech uit een domme hoek. Resultaat was dat ik om 05.00 uur al lekker thuis aan het rond stuiteren was, tot ik eindelijk de trein kon nemen.

Ruim op tijd aanwezig wacht ik tot de overige deelnemers ook binnen komen druppelen. Rob Tersteeg, Gerrit Riezebos, Hub Kaenen en Rene Wakkee arriveren kort na mij en in een mum van tijd lijkt de verzameling toppers al compleet. Ik ben nog een beetje onwennig, want ik weet niet wat te doen. Als mensen aanstalten maken om naar de kleedkamer te gaan, volg ik dan ook dapper. Daar aangekomen de grote twijfelpartij over schoenen, insmeren, welke broek etc. Dan naar de opwarmruimte. Het blijkt gewoon dat er een complete baan onder de zichtbare baan ligt en ook zijn er banen voor sprinters, hordelopers en zelfs een

echte zandbak waar ik al bijna direct in lig. Warming up gaat redelijk, toch heb ik nog iets last van mijn rug; deze week is er iets verschoven of zo. Terug naar de kleedkamer, ouderwetse tijgerbalsem en het gevoel is direct een stuk beter en warmer. Dan is het zover, we mogen naar de callroom. Hier worden we gecontroleerd op reclame-uitingen op de kleding en mensen met spijkers onder de schoenen worden gecontroleerd op de lengte hiervan. Vervolgens gedwee achter de begeleider aan om de arena te betreden. We worden op onze plaats gezet om 15 rondes af te gaan leggen, de spanning is nu ten top!



Het startschot valt en we zijn goed weg, ik slalom tussen enkele andere wandelaars door om vervolgens de achterkant van Rob in het vizier te krijgen. De bochten laten inderdaad wat te wensen over. Het is een gevecht om niet af te zakken, maar ook om de kniestrekking goed te houden. Ik verbaas mij over het feit dat ik Rob zo goed kan bijhouden, maar als ik mijn eerste doorkomsttijd op 200 m zie besef ik dat



ik erg hard van start ben gegaan. Uit mijn hoofd stond er 48 seconden op het bord; mijn richttijd is 1 minuut per ronde. Ik laat het tempo dan ook een beetje gaan. Dat kost mij dan ook direct mijn tweede plaats want Richard Lijenaar zoekt voorbij. Hmm, alles leuk en aardig, maar een goede klassering zou ook niet verkeerd zijn. Ik probeer het gat met Richard op max. 10 m te houden en vervolg mijn rondes. De eerste kilometer zat geloof ik onder de 5 minuten, maar met zoveel rondjes gaat het besef van tijd en afstand snel voorbij. Gelukkig kan ik het aantal nog te lopen rondes volgen en omdat Rob mij nog steeds niet op een ronde zet, klopt de telling ditmaal voor mij. Ondertussen krijgt Richard een waarschuwing voor kniestrekking en het lijkt dat zijn tempo iets verzwakt, ik kan wat beter volgen nu. Ondertussen zijn we al een redelijk groot aantal van de overige deelnemers gepasseerd, maar komt ook vermoeidheid wel opzetten. Ik blijf op schema en weet zelfs in de laatste ronde ongemerkt Richard wel heel dicht te naderen.



Achtervolging op Richard

Als we de laatste bocht in gaan lijkt het als of hij er toch lucht van krijgt en versnelt.

Ik probeer aan te haken, maar moet oppassen dat ik mijn techniek niet verpruts. Ik kan hem net niet passeren en passeer dan ook als derde de finish, slechts 0.9 seconden achter Richard.

Het was een fantastische ervaring, maar nog mooier, ik heb een tijd gelopen van 15.24.32 minuten, ruim binnen de marge. Gemiddeld komt dit neer op 11.69 km per uur, voor mij een prestatie waar ik erg trots op ben.

Ook de prestaties van alle andere deelnemers zijn van hoog niveau. Veel PR's worden gebroken en met regelmaat wordt onder de limiet gelopen, waardoor er vandaag veel medailles uitgedeeld worden door de KNAU. Zeer zeker voor herhaling vatbaar.



Frank, hoofdscheidsrechter, in gesprek met Boetje

Alle medewandelaars proficiat, Ferdinand bedankt voor de foto's en support en ook de jury bedankt voor de



Napraten aan het einde van de race

tijd en energie die jullie hier insteken.

-Rick Liesting-



PRIKBORD

COMPLIMENTEN PER E-MAIL

Beste voorzitter OLAT,

Jl. zondag kwamen er heel erg veel wandelaars uit de Peel en over de straat (Berg) waaraan wij wonen. Op aangebrachte bordjes had ik al gezien dat Ollandse Lange Afstand Tippelaars de organisator was.

Ikzelf ga op zondag altijd met de hond de Peel in en ik kwam dus erg veel wandelaars tegen en ik heb nog gezellig gebuurt met wandelaars die bij de tent aan de Vossenbergoep en een broodje nuttigden.

In de Peel zelf deed mijn opmerking het goed dat er vandaag wel erg veel spookwandelaars onderweg waren.

Alle gekheid op een stokje, het waarom van deze mail:

Zoals al gezegd loop ik dagelijks door en langs de Peel.

Ik erger mij dan vaak aan spullen die door wandelaars worden weggegooid: blikjes, flessen, plastic zakken, chips- en snoepzakken, etc. Daar waar ik loop ruim ik die spullen dan weer op, ik heb vaak een draagtas bij me om het in te doen en dan deponeer ik het in afvalbakken die aan de rand buiten de Peel zijn geplaatst. Mijn ervaring is dat als er niets ligt er ook minder wordt weggegooid.

Welnu, zondag hebben uw wandelaars zich daar niet schuldig aan gemaakt, niet op de paden in de Peel en niet op de wegen daarbuiten, ik heb helemaal niets zien liggen. Ook niet bij het tentje, Uw mensen hebben het prima opgeruimd en schoon achtergelaten.

Mijn complimenten aan de organisatie en aan de wandelaars zelf natuurlijk.

Ik geniet van de Peel en het wandelen en gun het ook anderen die geen rommel achterlaten.

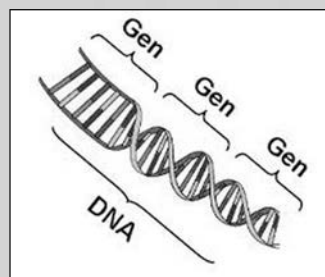
Gefeliciteerd en bedankt,

-Giel Janssen-
Meijel

Genen

Het zit hem in de genen, wandelen.

Vooralsnog wil ik duidelijk maken dat ik nagevoel niets weet van dat ge-gen en al helemaal niet van zoiets als DNA.



DNA wordt nogal eens geassocieerd met crimineel gedrag. Natuurlijk zijn er van die lui die zwart meelopen bij wandeltochten. Met luiheid heeft dat niets te maken, het is gewoon crimineel.

Het zal dus wel aan een of ander gen liggen dat ons aanzet tot wandelen. Het OLAT56+ gen of in mindere mate het OLAT57- gen. Allebei ergens onderaan in de streng van het DNA. De meesten van ons zijn nou eenmaal ietsjes ouder.

Op een of andere manier is het gen niet erfelijk, anders zouden er wel veel meer jongeren, ons kroost dus, meelopen. Wat wel waarschijnlijk is, is dat het seksueel overdraagbaar is, je treft zonder meer veel stellen aan. Weer een bewijs dat wandelen gezond is.

-Co Tops-

LEDENPAS KWBN

kWbn
Koninklijke Wandel Bond Nederland

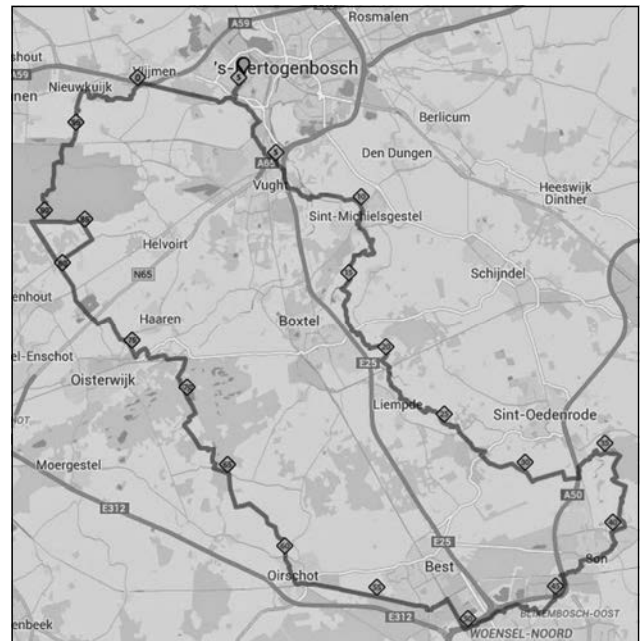
De KWBN heeft ons laten weten dat de nieuwe ledenpas 2015 uiterlijk 14 maart bij u op de deurmat moet liggen. De eerder gecommuniceerde datum van 1 maart bleek niet haalbaar te zijn.

23-24 januari, 's-Hertogenbosch

28e Bossche 100

Na me vorig jaar voor deze tocht te hebben moeten afmelden, is het vandaag dan zover: de Bossche 100. Sinds vorig jaar ben ik langzaam uit de lappenmand gekropen en daarbij hebben de vele staptochten samen met mi querido mij enorm geholpen. Niet alleen loop ik minder blessures op, maar stappen is ook weer leuk en dan bewijst de Nijmegen – Rotterdammars dat ik wél lange afstanden aankan. Ik heb er zin in en schrijf me op tijd in voor de zwaarste tocht: de Bossche 100. Twee jaar geleden liep ik hem al eens en toen was ik na 100 kilometer helemaal stuk.

De laatste tochten die we samen gestapt hebben ter voorbereiding van de Bossche 100 waren stuk voor stuk juweeltjes. We hebben alle beproevingen doorstaan: regen, modder, sneeuw, opgevroren sneeuw, ijs, zand, klei, klimmen, harde en zachte ondergrond. Ik ben er dus helemaal klaar voor!



Als we (mi querido brengt me weg) in 's-Hertogenbosch aankomen is het al druk aan het worden en ook wandel-vriendin Wilma is al aanwezig. Nee vandaag ga ik de uitdaging niet aan met mi querido maar met Wilma. De trouwe lezer weet intussen dat ondergetekende alle lange afstanden met Wilma stapt en daar is mijn tweede Bossche 100 geen uitzondering op.

Ook vandaag is het een feest der herkenning. In de startzaal is de sfeer gespannen, nerveus maar gezellig. Bekende wandelvrienden en wandelvriendinnen uit Nederland en België begroeten elkaar. Ik haal mijn startbewijs op en krijg ook een geel Bossche 100 lint omdat ik aangegeven heb een GPS te dragen en daarvoor de route al thuis gestuurd heb gekregen. Nu heb ik mijn Suunto GPS horloge nog nooit gebruikt om te navigeren dus ben ik heel benieuwd hoe dat zal gaan. Ik ga even buiten staan zodat de satellieten in beeld komen en dan sta ik verbaasd naar het kleine schermje te kijken.....uh...t werkt!

Weer binnen zijn Hans en "voorloper" Hugo aangeschoven en deze laatste begint direct te dreigen. Ik heb in een van de verslagen (www.doorstapen.nl/wandelverslagen/duivelskuilwandelingskasterlee-b/) aangegeven dat hij

de oorzaak was dat mijn "Witte Madam" warm werd. Nu dreigt hij een volgende keer mijn biertje gewoon te consumeren. En dat dacht je Hugo.....



Ook Hans wil nog wat kwijt over mijn eerste Bossche 100 en ja, ik heb toen wel 20 keer op willen geven en dankzij mijn wandelvrienden heb ik hem wel uitgelopen. Pfff. We kunnen er nu gelukkig om lachen.

Ad Leermakers komt binnen en iedereen wil weten hoe het met hem gaat. Vanaf augustus vorig jaar zit hij al in de lappenmand en nu zit zijn voet in het gips, maar ondanks deze ongemakken komt hij wel de wandelaars en organisatie van de Bossche 100 met een bezoekje vereren.... En dat is dan dus echt Ad!

Als Boetje door zijn toeter begint te spreken wordt het stil; zonder echt naar hem te luisteren, maken wij ons klaar voor de start. We horen alleen

wanneer we naar buiten moeten en daar gaan we gepakt en gezakt naar de vrachtwagen en de laatste toespraak van voorzitter Boetje.

Terwijl we Wilma's opgelapte schoenen bekijken stapt Boetje op de laadklep van het tassentransportvrachtwagentje (3 x woordwaarde) en begint ons uit te leggen waar we naar toe gaan. Grofweg gaan we richting Eindhoven en terug via de Loonse en Drunense duinen. Als Boetje de pijlen gaat uitleggen, ligt de hele wandelmeute in een deuk... pijl



rechtdoor wordt de lucht in of andersom het water in....

We vertrekken. Boetje loopt de eerste 5,5 kilometer voorop; met zo'n zes kilometer per uur trekken we achter het Jeroen Bosch Ziekenhuis langs richting Vught.

Bij de voetgangersoversteekbrug over de A2 worden we losgelaten en klimmen we de gladde trappen op en af.... nu gaan we ervoor....

Ik ben wel in voor een gieleke en besluit even verderop een moment voor mezelf te nemen en ook Wilma maakt van de gelegenheid gebruik om wat extra ballast kwijt te raken... en dan gaan we full speed in de achtervolgingsmodus. We worden langs de Dommel gepijld en daar is het al direct oppassen geblazen. De mollen hebben er waarschijnlijk lucht van gekregen dat zo'n 110 stappers hun nachtrust komen verstoren, dus hebben ze barricades opgeworpen in de vorm van zandheuvels. Onze stapschoenen stoten herhaaldelijk tegen de hard bevroren hindernissen, maar gelukkig gaat alles goed en zo bereiken we ongeschonden de eerste wagenrust.

Na een theetje en een sanitaire stop gaan we snel verder langs de Dommel, ruim twee kilometer graspad. We blijven lekker op tempo, alles voelt goed. De zenuwen zijn bedaard en nu is het enkel nog stappen en genieten. Het is gezellig, stappen, kletsen en aftikken of afgetikt worden, aanhaken of aangehaakt worden... het spel is begonnen. Ik controleer regelmatig mijn GPS en die werkt prima. Dat is een hele geruststelling voor ons.

De landbouwpaden zijn door tractoren omgevormd tot een bonkig maanlandschap. De diepe ongelijke natte sporen zijn bevroren en kraken onder onze snelle stapschoenen. Dan krijgen we weer asfalt onder de schoenen en stomen we op naar wagenrust 2 ter hoogte van Liempde. Ook hier snel een theetje en dan door.

Alles gaat goed en de veranderingen in ondergrond remmen ons bijna niet. We stappen nu richting Boskant waar de eerste binnenrust zal zijn. Er begint zich een groepje te vormen. Antoine, Arie, Richard, Wilma, vijf Belgische stappers en ondergetekende zwermen om elkaar heen over de bevroren paden. Als we op asfalt komen vormt dit gezelschap



een treintje dat op hoge snelheid de Boskant binnenstapt en naar de Vriendschap koerst.

Als we de rust binnenstappen hebben we nog een uur en een kwartier voor we weer verder mogen. Dus hebben we alle tijd voor de overheerlijke erwtensoep. Het is wel heel koud in de zaal en dat is minder; uit pure armoede trek ik een extra T-shirt aan, dat is tijdelijk een oplossing. Ik zoek een stopcontact om mijn GPS bij te laden zodat die blijft werken. Boetje krijgt mijn camera in de gaten en gaat er mee op pad. Ik waarschuw hem dat hij niet het hele rolletje moet vol schieten... en dan nadert het vertrek. Uitgerust gaan we weer van start.

We vertrekken samen met Antoine, Arie en Richard; het tempo is fors. In gedachten hoor ik Cees roepen... armen naar beneden, voeten recht... We stappen richting Schoor, het asfalt vliegt onder de stapschoenen door. Het is gezellig, er wordt wat afgekletst, maar er zijn ook momenten dat het heerlijk stil is en ik me over kan geven aan mijn eigen gedachten.

Het asfalt verandert al snel in een zandpad, het is weer opletten geblazen. We schampen Nijnsel en worden dan het Vresselse Bos ingepijld. Hier is mijn GPS wel handig, bij twijfel controleer ik even of we echt wel rechtdoor moeten. Het is een uniek stukje natuur waar we soms toch wegzakken in de zachte bodem. Elkaar aangevend waar de gladde of drassige plekken zijn komt iedereen

veilig bij de derde wagenrust aan.

Een snelle thee, een sanitaire stop en dan op snelheid door. We naderen Son en Breugel en het gaat rap door de straten richting Ekkersrijt. We zien Ikea al van verre maar uhh... we stappen evenwijdig aan de snelweg door het gras.... nou ja, gras.... het is eigenlijk hydrocultuur. Even niet opletten betekent natte voeten. Een ander treintje kruist ons en neemt het parkeerterrein van Ikea als route en eigenlijk hopen wij dat ze vastlopen.

Even verderop zien we wagenrust vier waar boerenkool met worst wordt geserveerd. Het groepje is ons voor en het blijkt een groepje met Richard Boosten en Ed Voogt te zijn. Ik ga voor de boerenkool maar moet eerlijk bekennen dat ik het na drie happen voor gezien houd... brrr... of ik een flesje Maggi aan het nuttigen ben. Ik durf ook niet aan de worst te beginnen omdat ik niet uit wil vallen op wat ik gegeten heb.



We gaan door maar.... er valt nattigheid.... shit, de verwachte ijzel... Mijn regenburka gaat aan maar het is meteen warm en als het mindert trek ik het kregeng weer uit.... te vroeg blijkt, maar ik trek hem toch echt niet weer aan. De weg wordt slechter vanwege de ijzel en de plassen die voor ons opdopen.

Maar dan zien we weer een bekend busje en jawel.... wagenrust 5 dient zich aan.... een snelle thee en dan op naar Oirschot... de tweede caférust.

We horen dat het nu een lange weg naar de caférust is en we gaan direct op



tempo.... uhhh... dus niet, de ijzel heeft het bolle pad glad gemaakt en dus moeten we gas terug nemen. Het zandpad gaat over in een asfaltweg en dan kunnen we weer. Na vijf kilometer begint het te sneeuwen en bereiken wij de brug over het Wilhelminakanaal. Hier is de bepijling niet zichtbaar, we volgen de stappen in de sneeuw. Ik voel dat mijn windstopper geen sneeuwstopper is en langzaam verzadigd raakt. Ik heb het gelukkig nog niet koud, maar ik hoop wel dat in 't Vrijthof de kachel brandt. Het is een wintertaferel als we 't Vrijthof naderen en het is daar gelukkig warm. De klok geeft aan dat het acht uur is, dat betekent dat we anderhalf uur rust hebben en dat geeft aan dat we een prima tempo gestapt hebben. Snel de natte spullen op de verwarming en dan.... trakteert Wilma op een broodje kroket. Ondertussen heeft Boetje de camera weer opgeëist en kan de onderbroekenlol beginnen. Er komen steeds weer stappers binnen en de een is nog witter dan de ander, dus is het nog harder gaan sneeuwen. Wandelvriendin Wilma ontdekt dat ze haar föhn bij zich heeft en spurt er mee weg....uh, gaat ze nu haar haar doen?? Boetje komt de camera halen... Wilma zit in de hal haar schoenen droog te föhnen...



Tegen de tijd dat we weer op pad mogen worden de elektronische weermannen voor de dag gehaald en net als wij de regenburka aan hebben wordt het sein "geen sneeuw" gegeven. Gelukkig kan dat ding weer uit.



Als we naar buiten stappen blijken die elektronische voorspellers niet echt betrouwbaar, het sneeuwt namelijk wel! We overleggen even en dan besluiten Wilma en ondergetekende om de regenburka toch maar aan te doen, die extra laag zorgt er toch weer voor dat we langer warm blijven.

De start is massaal en we gaan ook massaal verkeerd. Met zoveel GPS'en, zoveel ogen en nog de route missen. Maar al snel zitten we terug op de route en stappen door een prachtig winterlandschap. Langzaam gaat de sneeuw over in regen. De regenburka bewijst zijn dienst en zo stappen we langs SpoorDonk naar wagenrust 6.

Bij wagenrust 6 staan Rinda en Mia, we worden verwend met warme choco en peperkoek. We willen net weer doorstappen als Boetje weer de camera vraagt.... kom, even jullie op de foto zetten.... en dan snel de camera weer inpakken en door.

We stappen de Kampina op en genieten van het landschap. Hier heb ik vaker gestapt, ik herken de route. We stappen nu evenwijdig aan de Rosep en het pad wordt slechter. Het lijkt of we door in plaats van langs de Rosep stappen. De plassen worden steeds groter en moeilijker te omzeilen. Wilma doet haar best maar kan niet voorkomen dat ze een nat voetje haalt. En natuurlijk geen stopcontact in de buurt voor haar

föhn! Ondertussen kunnen we ons ontdoen van de regenburka en bevrijd stappen we door.

We bereiken wagenrust 7 bij de waterzuivering; hier krijgen we traditioneel rijstepap met krenten. De warme rijstepap is aan de dunne kant en loopt bijna even snel mijn mond uit als ik hem er in schep.... of kan ik gewoon niet meer normaal eten na 73 kilometer Bossche 100. Boetje heeft mijn cameraatje weer en legt mijn geknoei minutieus vast. Bedankt Boetje....

We nemen wederom afscheid van de goede verzorgers en stappen over mooie harde paden en wegen naar de laatste caférust. Nou ja, harde wegen, als we de tuinderijen doorkruisen zijn de zandpaden stukgereden en moeten we flink zigzaggen om niet door het ijs te zakken. De zon maakt de ondergrond

zachter en dat is lekker, maar ook weer gevaarlijker. En jawel, Biezenmortel komt in zicht en ook de laatste café rust 't Gommelen zien we in de verte.

Als we 't Gommelen bereikt hebben zit een vrijwilliger lekker in het zonnetje te wachten op de terugkomende tassen. Het moet gezegd worden dat ook de verzorging het zwaar heeft gehad van nacht en dat zij waarlijk een even grote prestatie hebben neergezet. Wij gaan het café binnen, melden ons aan voor de extra lus en nemen een snelle cola. De voorlopers zijn er nog en ook Jack en Rick kunnen we nog even begroeten.. en dan.

Eenmaal buiten stappen we de met oranje pijlen aangeduide route op, we



weten dat we hier weer terug komen. We gaan meteen op tempo en stappen lekker door. Een Belgische stapper komt terug omdat hij denkt verkeerd te stappen. Wij kunnen hem niet overtuigen dat hij goed zit en dus gaat hij terug naar 't Gommelen.

De lus is saai en enkel onderbroken door Joop die ons een stempel geeft en wat te drinken.... oh ja en of we op het fietspad willen gaan stappen. Dat is ook een goed advies daar de weg redelijk druk en smal is. De lus stappen we verder met wat Belgische bekenden van Wilma; zo laten we deze extra kilometers snel achter ons. En zien we rap 't Gommelen weer opdoemen. We melden ons af en vertrekken dan snel voor de laatste 20 kilometer, terug naar de startzaal.

Terug, jawel, maar het eerste stuk over dezelfde wegen als we de lus gestapt hebben. Kunnen we in ieder geval niet verdwalen. We passeren de Rustende

Jager en we weten dat we even verderop de Loonse en Drunense duinen in worden gepijld. Eerst stappen we over bospaden, dan moeten we klimmen en ik voel mijn lichaam protesteren. Het lijkt of het wil zeggen: "Hé maat, we hebben er al negentig kilometer op zitten, doe eens ff rustig aan". Ik volg Wilma en moet daar alle zeilen voor bijzetten. Gelukkig, we gaan naar beneden maar het wordt er niet beter op ZAND..... hartslag wordt hoger, ademhaling zwaarder... nee hier helpt geen lieve Cees aan. Doorgaan is wat telt en voor me zie ik een einde aan de beproeving opduiken, we duiken weer de bossen in en tikken Bertus met kompanen af. Ik kom weer bij en voel de kracht weer terugvloeien in mijn benen.

We krijgen een nat en glad pad voor de stap-schoenen, maar ik ontwaar even verderop de 8e wagenrust, dat betekent dat we er weer zo'n zes kilometer afgestapt hebben. Hier worden we door de verzorging getraceerd op vflap en dat

wil er wel in. Mia vertelt dat mi querido al om drie uur in de startzaal op me wacht... hmmm dat gaan we niet halen.

We hakken nu het restant van de tocht in tweeën. Nog een wagenrust en dan de laatste zes kilometer. De weg en paden zijn nu prima; we komen weer lekker op tempo getuige de stappers die we aftikken en achter ons laten. Wilma, die toren ken ik, dat is Nieuw-kuijk. Dan gaan we via de dijk richting Vlijmen en dan via de Moerputten terug naar de startzaal. We zien al stappers op de dijk en denken dat dat ook onze route wordt. Niet dus, wij worden onder de dijk door gepijld en komen verderop pas op de dijk. Als we weer naar beneden worden gepijld kijken we elkaar aan. Wij volgen de route zoals gepijld en dus gaan we het smalle paadje onder de dijk volgen. Boven op de dijk stapt een mevrouw die vraagt of ze wagenrust 8 heeft gemist... uhh, vol-

gens ons heeft ze meer gemist omdat de route onderlangs loopt, maar misschien stapt ze wel de Bossche 80...

We naderen de Moerputten en zien de laatste wagenrust. Hier nog even wat energie inslaan voor de laatste kilometers en dan door. We bedanken de verzorging en gaan het rechte pad door de Moerputten op.... bijna terug. Het gaat voorspoedig en al snel worden we van het rechte pad gebracht richting 's-Hertogenbosch. Via Deuteren, richting Ziekenhuis en dan bijna dezelfde weg terug die we 19 uur geleden heen zijn gegaan.

Bijna terug bij de startzaal komt een collega van me aan fietsen en feliciteert ons. Een paar minuten later staat mi querido te zwaaien en worden wij hartelijk verwelkomd. We zijn er.... De Bossche 100 2015 zit er op!

Ik voel me prima en ga voor mijn diploma en stempels. En dan, jawel, gaan we een heerlijk pintje drinken en feliciteren we alle stappers die binnen zijn of binnenkomen. Het is gezellig en we nemen nog wat te eten voor we afscheid nemen van wandelvriendin Wilma en alle andere stappers en dan brengt mi querido me naar huis..... en naar mijn bedje...



Bossche 100, editie 2015, een succesnummer voor ondergetekende en een bewijs dat mij deze afstanden wel liggen. Organisatie bedankt, vrijwilligers bedankt, weergoden bedankt en natuurlijk wandelvriendin Wilma bedankt.

Volgend jaar..... gaan we voor de 29ste editie.

-Jan Kampman-

25 januari 2015

Egmond, PWN Wandelmarathon

De voorbereidingen voor deze halve marathon waren niet mals. Een dag van tevoren naar een hotel in de buurt van Egmond gereden en aldaar in alle vroegte opgestaan om 'the final mile' naar de startlocatie te rijden. Dat bleek achteraf geen slecht idee, want door ijzel bleken de wegen gevaarlijk te zijn geworden en treinen reden zelfs niet meer. In de ontbijtzaal was het al vroeg erg druk, vrijwel allemaal mensen in wandelkleding gehuld, dus rara waar zouden die naar toe gaan?

Nadat mijn echtgenote en ik in Egmond aankwamen was het eerst flink zoeken naar een parkeerplaatsje, maar toch een plekje voor ons karretje gevonden. In de sporthal van Egmond een rendez-vous met alle andere leden van het wandelforum die hier afgesproken hadden en daarna aan de wandel. Het was duidelijk een groots aangepakt wandel-evenement. Overal vlaggen, een wandelexpo in de startlocatie en vermaak in de vorm van luide muziek. Het duurde dan ook even voor ik de groep gevonden had, maar dankzij de t-shirts van de Drentse delegatie (Laat Mij Maar Lopen) hadden we ze te pakken. Voor ons was het slechts een halve marathon, maar velen liepen hier in 2 dagen de hele marathon.

Het ging door enkele straten en dan het strand op. Vlak bij de waterlijn is het strand het gemakkelijkst te lopen, daar is geen rul zand. Ondertussen blies de wind venijnig in onze gezichten, want er stond windkracht 5 uit noordwestelijke richting. Na 4 km de eerste rust. Een stempel op de kaart gekregen en een kop koffie met een Sultana voor de verdere reis. De lopers van de 10 km route mochten hier van het strand af,

maar wij gingen met zijn 20-en gewoon rechtdoor voor de 21 km route. Hier werd Jannie meteen even van haar eierkoeken verlost. Jannie was eventjes zoek op het strand. Maar met de zoekopdracht een "rood ingepakt vrouwtje" hadden we haar zo terug gevonden.

Intussen brak het zonnetje door en dat bescheen het strand. De wind bleef natuurlijk, maar door de gezellige gesprekken werden de tweede 4 km ook snel afgelegd. Uiteraard werd er hier en daar economisch gelopen, door 'in de waaier' en uit de wind achter anderen te lopen. Wie niet zo sterk meer is moet slim zijn en terecht. Daar mochten ook wij het strand af. Hier was weer een serieuze post met stempel en een versnapering. Er waren voldoende mobiele toiletten, wat dat betreft leek het wel een beetje op de Vierdaagse of de Bloesemtocht. Eventjes een klimmetje door rul zand en dan een mooi dalletje met een plas beneden. Met de zon er bij en de inmiddels fraai blauwe hemel er boven leverde dat een mooi plaatje op. Op het duin erachter vanaf het uitzichtpunt nog even een panoramafoto gemaakt en daarna naar beneden, naar de boswachterij achter de duinen.



Fien had hier haar fiets ooit eens laten staan en die was intussen niet meer van zijn plaats te krijgen. Een aantal mooie paden slingerde hier door de bossen. Uiteraard van de wind hier geen last, maar ook geen voordeel, want hoewel we de wind nu mee hadden, merkte je er door de bomen weinig van. Martin was eigenlijk al iets te ver naar voren toen Carla besloot dat het tijd werd de glühwein open te trekken. Gert-Jan, als jongste van de delegatie, sprintte naar voren en beiden kwamen terug voor deze vloeibare versnapering. Jannie vond het een mooi moment om de inhoud van haar rugzak even te showen en daarna ging het onder gezang weer verder. Waarbij opgemerkt mag worden dat er tweestemmig gezongen werd: vals én hard. Na het bosgedeelte kwamen we in Bergen aan Zee, liepen nog langs het Zeehuis van het NIVON en daarna naar het centrum. Daar stond een shantykoor voor ons te zingen, ze lieten horen hoe je wél mooi kunt zingen. Er werd gedanst maar niet te lang want er begonnen een paar magen te rommelen, dus zochten we een restaurant op. Dat lag slechts enkele meters van het parcours af, maar toch opvallend rustig.



Dat restaurant maakte een lekkere lunch klaar. Alleen, ze namen er wel hun tijd voor. Ik geloof niet dat ze heel erg voorbereid waren op veel wandelaars. Een uur nadat we binnen kwamen, werden de eerste borden doorgegeven. Kwalitatief erg goed, dat wel.

Na deze pauze werd het tijd om weer in de benen te komen. De duinen met hun heuvels en dalen stonden op ons te wachten. Dit gebied, waarvoor normaal gezien een aparte toegangkaart verkrijgbaar is, wordt mede bewoond door Schotse Hooglanders. Dit soort liefvallige koeien is kennelijk wel mensen gewend, want ze bleven heerlijk in de zon liggen, herkauwend op hetgeen ze bij elkaar ge graasd hadden die ochtend. Het paadje van Praat, zoals een van de

paden hier heette, deed zijn naam eer aan. Ik kwam onderweg nog een duindoorn met bloei erin tegen, een gele trilzwam en net voorbij een meertje stond de laatste rustpost van de organisatie. Een mooi moment om de Schrob-beler uit de tas te halen en te verdelen. Met dit hartversterkertje moesten we toch wel warm kunnen blijven tot aan de eindstreep.

Warm zijn we zeker gebleven. Maar niet iedereen had het gemakkelijk om de klimmetjes daarna nog te nemen, maar met wat hulp is iedereen toch veilig de duinen uit gekomen. Met duinen rechts en de bollenvelden links ging het op het laatste stuk door een parkje met vakantiehuisjes. Uit en thuis, heette er eentje toepasselijk. Plotseling kwam de sporthal links in het vizier en



toen bleek het na 22 km gedaan te zijn met de wandelpret. Een gezellig bezoek aan de Italiaan stond nog op het programma als afsluiting van een prima wandeldag. Dank aan de medeforumleden en de vrijwilligers van vandaag!

-Ruud Horst-

Het Valentijns-reisavontuur van Kees en Inge

De Blauwvingerwandeltocht



Om 9.40 uur kwamen we in Zwolle aan en wandelden naar het startbureau. We schreven in op de 20 km omdat we door al die reisproblemen te veel tijd verloren waren. Het was prachtig weer. We waren vanmorgen speciaal uit het zuiden ontsnapt om aan de herrie van het Carnaval te ontsnappen en heerlijk rustig te kunnen wandelen. Nu komen we hier Prins Carnaval met zijn gevolg tegen en dan maar zeggen dat ze in het noorden geen Carnaval vieren.

Het werd een heel mooie wandeltocht, die heel goed gepijld was. De wandeling was ook heel afwisselend met bossen en stedelijke omgeving. De moeite meer dan waard om er zo'n ingewikkelde en lange reis voor te ondernemen. Wij zullen zeker nog vaker die kant op gaan.

Vanmorgen liep de wekker al om 5.30 uur af. We zouden de Blauwvingerwandeltocht gaan wandelen in Zwolle. Wij waren van plan om de trein van 6.56 uur te halen. We kwamen echter net te laat; had er geen rekening mee gehouden dat de snelheid er bij Kees een beetje uit is. Wij namen de volgende trein richting Utrecht. In Utrecht ging het echter ook verkeerd. Het station in Utrecht is zo onoverzichtelijk dat het ons niet lukte om in de beschikbare tijd over te stappen. Om 8.50 uur zaten we eindelijk in de trein die ons naar Zwolle zou brengen.

Zoals gezegd begonnen we laat aan de tocht en liepen daarom slechts 20 km. Dat stukje hadden we er omstreeks 14.00 uur opzitten. Nadat we ons hadden afgemeld en de organisatie bedankt hadden voor de mooie tocht, gingen we nog even een biertje drinken. Daarna vertrokken we met de trein weer richting Rotterdam. Ik was net ingestapt toen de deur achter me dicht ging en de trein wegreed. Ik heb nog geprobeerd om de deur open te rukken, maar dat lukte niet en Kees bleef achter op het station. Ik was ook de enige die was ingestapt en er was niemand te zien. Pas in Amersfoort stapte er iemand uit de trein en kon ik de conducteur verwittigen dat Kees nog in Zwolle op het station stond. Ik vroeg de conducteur om even een oproep naar

Zwolle te doen om Kees daar te vertellen dat ik in Rotterdam op hem zou wachten. En zo gebeurde het dat er op een zeker moment door de luidsprekers op het station in Zwolle klonk: 'Oproep voor de heer Kees Mol: zijn vrouw zal op het station in Rotterdam op hem wachten. Wij wensen het stel een mooie Valentijnsdag.' En zo had Josephine, de conducteur van de trein ook nog een gelukkig moment.

Zullen er in Nederland nog mensen op reis gaan en geen telefoon meenemen? Kees en Inge zijn die avond samen in Breda aangekomen.

Kees was wel moe, na zo'n enerverende dag, maar een bezoek aan de Chinees zat er wel aan.

-Inge Mol-

Een heel merkwaardige vierdaagse

Wandelvierdaagse Meuse – Ardennen, Frankrijk (1)

Aanleiding

Sinds de wandeldriedaagse vanaf een SVR-camping in Tsjechië er in 2013 mee is opgehouden, bleef het toch in ons hoofd spelen om, als de gelegenheid zich voordeed, weer aan iets dergelijks mee te doen in het buitenland. De IML-wandeltochten zijn ook wel aardig, maar daar zijn inmiddels de meeste al van gedaan. En vanaf een Nederlandse camping in het buitenland is het meestal een stuk rustiger en kleinschalig. Dat vinden wij wel zo prettig.



Al een aantal jaren zag ik in het SVR-informatieblaadje dat er in de Franse Ardennen ook iets dergelijks was, maar dan vroeg in april. Veel te vroeg voor ons om op een camping in de heuvels te staan. Maar wat denk je, staat er in het laatste informatieblaadje dat de eigenaren van SVR-Camping La Gabriëlle die 4-daagse nu ook in juni houden!



Dat is wel een mooi jaargetijde en dus tijd om plannen te maken. Zeker ook omdat de camping midden in het gebied ligt waar in WO-I (1914-1918) de grote frontoorlog plaatsvond met al zijn verschrikkingen. Het was altijd nog een wens om dit gebied een keer te bezoeken.

Toch maar eens informeren wat precies de bedoeling van die vierdaagse is. Zo te lezen is dat om groepsgewijs onder begeleiding van eigenaresse Beatrice van de camping te wandelen. Dat is als fervente vierdaagse-wandelaar niet helemaal mijn plan. Een mailtje verzekert mij dat het ook mogelijk is om individueel te wandelen. Nu eens kijken of er nog meer belangstelling is.

Inleiding

In Tsjechië hadden we in die jaren een leuk groepje bij elkaar en de eerste gedachte was dan ook om te informeren of zij ook belangstelling hadden om aan die vierdaagse in de Franse Ardennen mee te doen. Binnen een week was dat groepje voor elkaar. We zullen met twee caravans en twee campers gaan. De groep bestaat uit Ko & Nelleke Onderdijk, Frits & Lydia Wolterman, Durk & Jitske van Tuinen en Piet & Janny Jansens. Daarbij zal wandelvriendin Willemien Hietland met de auto komen en zij heeft voor een week een gîte bij La Gabriëlle besproken.

In principe gaat iedereen op eigen gelegenheid naar de camping in Frankrijk. Gek genoeg zijn er op die camping maar zes standplaatsen, dus met ons groepje is het al bijna vol. Verder hebben we met zijn allen afgesproken dat we meedoen aan het vierdaagse-arrangement, wat inhoudt dat we 's avonds met zijn allen ook meedoen aan de avondmaaltijd welke de camping verzorgt. Dat is wel zo gezellig.



Vertrek

Omdat wij graag een paar dagen van te voren op de camping willen zijn om alvast de omgeving te verkennen, vertrekken Janny en ik al op donderdag 12 juni richting Frankrijk. De rit gaat via Maastricht, Luik en dan altijd maar de E-25 volgen tot vlakbij de Luxemburgse grens. Daar gaan we de regionale we-



gen op en rijden via Stenay naar Dunsur-Meuse. Dan nog een binnenweg langs de steeds smaller wordende Maas en vroeg in de middag arriveren wij op Camping La Gabriëlle in Romagne-sous-Montfaucon. We worden ontvangen met een drankje en heel veel informatie over de omgeving. De plaats waar wij kunnen staan is erg groot, er kunnen zeker wel drie caravans op diezelfde plek. Lekker ruim dus en ook nog met een prachtig uitzicht. Zo, de voortent er aan en lekker genieten in het mooie zomerse weer.

Vrijdag 13 juni

Eerst maar eens het dorp zelf verkennen, doch dat is in vijf minuten wel gebeurd. Romagne heeft alleen een - mooie -

kerk en een WO-I oorlogsmuseum. Dit wordt beheerd door Jean-Paul de Vries, een Nederlander die uitgebreid vertelt en alles laat zien wat hij in de loop der jaren heeft verzameld over de Grote Oorlog. Verder is de plaats bekend omdat aan de rand van het dorp het grootste Amerikaanse Oorlogskerkhof van WO-I is gelegen. Dat trekt heel veel bezoekers.

In de middag maken we een wandeling over het enorm grote kerkhof. Wie wel eens in Margraten is geweest, zal zich wel eens verbaasd hebben over het erg grote Amerikaanse Oorlogskerkhof uit WO-II aldaar. Doch dit kerkhof in Romagne is zeker twee keer zo groot en bestaat uit acht even grote velden. Er liggen 14.246 militairen begraven waarvan de namen bekend zijn en nog eens 486 onbekende soldaten. Op de muur van het gedenkcentrum staan de namen van 954 soldaten die nog steeds vermist zijn. Het is onvoorstelbaar en indrukwekkend. Elke dag om vijf uur 's middags wordt het Amerikaanse Volkslied ten gehore gebracht.

Weekend 14-15 juni

Om het weekend door te komen rijden we naar Stenay waar de echt grote supermarkten zijn. Ook de benzineprijzen zijn een stuk aangenamer dan in Nederland. In de middag maken we een rondtoer in de omgeving van Montfaucon en Varennes.

In de loop van de dag komen Ko en Nelleke de camping op. Ze komen niet rechtstreeks van huis, maar zijn al meer dan een maand onderweg in Frankrijk. Ze komen op de plaats naast ons staan en we drinken gezellig een drankje. Er is nog veel bij te praten sinds de Juliana-3daagse in Tsjechië 2013.



De zondag is een prachtige zonnige dag en Ko en ik maken een wandeling van een 10 km in de omgeving. In de loop van de dag arriveert Willemien en zij krijgt de prachtige gîte “Het Zwaluwnest” ter beschikking voor de komende dagen.

Maandag 16 juni

Met Ko en Nelleke en Willemien maken we een ruime rondtoer door de omgeving om de diverse monumenten en gedenktekens van WO-I te bezoeken. Eerst naar de U.S.A. Gedenktoren van Montfaucon. We nemen de 234 treden in de toren naar boven en kunnen het hele gebied overzien. Op de heuvel lag het dorp zelf, maar dit werd totaal vernietigd. Nu zijn er alleen nog de ruïnes van enkele huizen en de kerk. Montfaucon is beneden in het dal opnieuw opgebouwd.



We rijden door naar “Butte de Vauquois”. Hier lagen de Fransen en Duitsers vier jaar tegenover elkaar. Loopgraaf tegen loopgraaf. De Duitsers hadden hier zelfs een betonfabriek voor het bouwen van hun onderkomens, de geallieerden maakten gebruik van golfplaten en wilgentenen. In de heuvels waren kilometerslange gangenstelsels en men lag soms maar een paar meter van elkaar af. Uiteindelijk was het een

waar slagveld nadat dat de Duitsers 60 ton explosieven tot ontploffing brachten met duizenden doden tot gevolg. De rondgang door de loopgraven is een kwestie van kruip-door-sluip-door, maar geeft een goed beeld



van de verschrikkingen.

Diverse monumenten

Verder bezoeken we “Abri du Kronprinz”, een groot Duits complex van bunkers en loopgraven en het Monument “Aux Morts L-Argonne”. Daarna rijden we naar het Ossuaire de Haute-Chevauchee. Hier liggen de beenderen van meer dan tien-duizend(!) onbekende soldaten. In Varennes bekijken we het indrukwekkende U.S.A.

Monument Pennsylvanië. Tenslotte nog een aantal Duitse en Franse Oorlogskerkhoven. Het valt op dat de oorlogskerkhoven van de geallieerden er altijd keurig onderhouden uitzien met de lichte grafstenen netjes in lange rijen. De Duitse kerkhoven hebben eenvoudige donkere kruizen en zien er wat minder onderhouden uit. Diep onder de indruk gaan we terug naar de camping.

We zijn compleet

Daar zijn nu ook Frits & Lydia en Dirk & Jitske aangekomen en is onze ploeg compleet. Ook de andere wandelaars zijn er nu allemaal. In totaal zijn er 13 deelnemers aan deze 4-daagse. Zo weinig hebben we nog niet eerder meegeemaakt. 's Avonds eten we allemaal gezamenlijk op de veranda. We komen er achter dat de avondmaaltijden alle da-

gen vegetarisch zijn, maar dat zullen we wel overleven. Het eten is uitstekend en er staan voldoende flessen wijn op tafel. Dat is allemaal bij het arrangement inbegrepen.

Beatrice is er nu van overtuigd dat ons ploegje zelfstandig wil wandelen en heeft ondertussen routekaarten en beschrijvingen gemaakt die ze aan ons uitdeelt. Wel verwacht zij dat we de eerste wandeldag in de ochtend nog een gezamenlijke excursie meemaken.

Dinsdag 17 juni

We gaan met alle wandelaars in een aantal auto's en rijden de binnenlanden in naar een klein onooglijk dorpje, Condé-Lès-Autry. Daar woont ook een Nederlandse mevrouw, Isabelle, die een rondleiding zal geven door een aantal bunkers. Maar eerst moeten we allemaal een verklaring ondertekenen dat we op eigen risico meegaan. Dat doen we dus.



Nu gaan we in ganzenpas door het hoge struikgewas met bramenstruiken en doorns (lekker voor degenen die in korte broek zijn!) en dan zien we plotsklaps, totaal in de bossen verscholen, de restanten van een onnoemelijk grote Duitse bunker. Boven de ingang staat in grote letters: "Gluck Auf". We lopen door de bunker en Isabelle geeft volop uitleg. Daarna wandelen we over akkers en door bossen en bezoeken nog een aantal bunkers en loopgraven. We bedanken Isabelle voor alle uitleg en



rijden door naar Varennes voor de middagwandeling.

De middagwandeling

Bij de kerk van Varennes staan een aantal picknickbanken en gaan we eerst maar eens onze meegenomen broodjes opeten. Het is tenslotte al 2 uur in de middag. Daarna is het toch wel tijd om eens echt te gaan wandelen. Het is mogelijk om twee wandelroutes aan elkaar te koppelen, dan kom je uit op ongeveer 18 km. Het is daarvoor nu te laat en we nemen de route van 11 km. Ergens zijn we Dirk kwijtgeraakt, maar die komt altijd wel weer terecht. Het is heerlijk zomerweer en we verlaten Varennes over de brug van de rivier L'Aire richting Montblainville over een stukje GR-14. Dan gaan we de bossen in van Bois Communal du Bel-Orme. Ko houdt de route bij en wij wandelen al keuvelend mee. We passeren een mooi bosven en het Croix Babin. Er ontspringen hier een aantal beekjes en de omgeving is licht heuvelachtig. Het lijkt hier een beetje op Zuid-Limburg of de noordelijke Ardennen waar we ook altijd graag wandelen.

Via de Kroonprins en de GR-14 naar Varennes

Over een breed bospad komen we uit bij Abri du Kronprinz waar we gisteren nog een bezoek aan hebben gebracht. Frits en Lydia waren er toen nog niet, dus bekijken we alles nog een keer op het gemak. Daarna volgen we weer de wit-rode markeringen van de GR-14 terug naar Varennes. De GR-14 wordt ook wel het "Ardennenpad" genoemd, maar begint officieel in Parijs en gaat door het hele Ardennengebied naar Malmedy in België en is 800 km lang. In Varennes zien we Dirk terug en we rijden terug naar La Gabriëlle.

De avondmaaltijd is weer uitstekend verzorgd door Roland en we maken er nog een gezellige avond van. Wel vragen we ons af of er morgen iets te regelen valt met de avondmaaltijd, want dan is bij het WK-voetbal de wedstrijd Nederland tegen Australië. Roland stelt ons gerust en zegt dat alles goed komt.

-Piet Jansens-
(wordt vervolgd)



Noordkaap - Gällivare - Östersund - Arlanda (12)



Zaterdag 24 mei Klövsjö - Vemdalen 28 km

Ik heb gisteren het weerpraatje gezien op de tv, en zij voorspelden dat in de loop van de middag het zal regenen met kans op onweer.

Ik besluit vroeg weg te gaan en om 07:00 uur ben ik al aan de wandel. Het is mistig, maar gelukkig is het erg rustig op de weg. Na een uurtje kom ik langs een golfbaan, maar daar is niets of niemand te zien (het is ook nog vroeg). Na de golfbaan sla ik bij de splitsing rechtsaf naar Vemdalen. De weg begint meteen weer flink te stijgen maar het is nu niet warm en er is natuurlijk weinig wind. Na een tijdje begint de weg eindelijk langzaam te dalen en ik kan redelijk ver vooruit kijken want de weg is redelijk recht.

Om 11 uur kom ik aan in Vemdalskalet, wederom een wintersportoord zoals Klövsjö, maar het gehele dorp is echt geheel uitgestorven. Er zijn ver-



Na een half uurtje zie ik de reclameborden; ik moet rechtsaf naar de slopes (skipistes) en een kilometer later ben ik bij het hotel. Een man staat bij de deur al op mij te wachten, een kwartiertje later heb ik een bed en een "heel hotel" voor mezelf; ik kan er niet in als ik er uit ga en sommige deuren zijn gesloten, maar toch. Hij heeft zelfs een grote fles frisdrank voor me, dus ik heb helemaal geen reden tot klagen en dat doe ik dus ook niet. Ik heb een tv, douche, enz., dus een goede nachtrust.

schillende skiliften maar allemaal buiten gebruik. De sneeuw kun je nog gewoon aanraken dus er is hier nog onlangs geskied. Daarna loopt de weg langzaam dalend naar Vemdalen, dus het is lekker lopen, en daarom ben ik al om 13:00 uur in het dorp.

Als ik het dorp inloop zijn ze met een shovel allemaal Zweedse vlaggen in de vlaggenstokken langs de doorgaande weg in het dorp aan het plaatsen. Het is morgen Moederdag in Zweden en de Europese verkiezingen zijn ook op zondag. Ik krijg de kans niet om te vragen wat de reden is van dit vlaggenvertoon. Als ik bij de kerk kom begint het plotseling te weerlichten en te onweren. Ik moet nog een paar honderd meter lopen tot mijn hopelijke overnachtingsplaats en kom dan net droog aan bij het hostel. Het is open maar er is niemand te zien. Ik hoor wel een stem uit een van de kamers. Het blijkt een Finse dame te zijn die op bezoek is bij haar kinderen die hier in de buurt wonen en één van de kleinkinderen is bij haar. Zij is behulpzaam en belt de eigenaresse. Ik kan een kamer krijgen en wel kamer 1. Het is wel een kleine kamer maar groot genoeg voor een nacht. Intussen is het buiten gaan hozen. De eigenaresse komt om 16:00 uur bij het hostel; ze heeft eigenlijk vakantie maar woont in de buurt en ik kan dan meteen afrekenen. Ik vertel dan mijn verhaal en ik vraag ook of er nog onlangs geskied kon worden. Zij vertelt dat ze nog op 15 mei jl. op de latten heeft gestaan en dat de winter eigenlijk pas een week verdwenen is.

Ik ga in het dorp nog wat boodschappen doen en mijn saldo van mijn pre-

paid telefoon weer opwaarderen.

Ik heb weer een goede nachtrust in mijn stapelbed.

Zondag 25 mei Vemdalen - Viångbo 32 km

Om 09:00 uur opent de eigenaresse het hostel. De buitendeuren gaan weer van slot en zij vertrekt weer meteen.

Een kwartiertje later vertrek ik ook. Het regent nog steeds flink. Ik moet dus met compleet regenpak aan de wandel. Het is flink afgekoeld en bij 10°C is het anders wandelen dan wat ik gewend ben in Nederland en nu in Zweden. Ik bedank de Finse vrouw voor haar behulpzaamheid en loop terug naar de kerk en fotografeer de kerkklok die los van de kerk staat. Ik draai recht naar het zuiden af. Het is erg rustig op de weg, het is dan ook zondag. Na een kilometer zie ik de Karl XI:s väg; niet de trail van een paar dagen geleden, maar een gewone weg. Ik maak daar dan ook maar een foto van, als aandenken van de "nachtmerrie".

De weg is redelijk vlak en de wind heb



ik in de rug, dus de regen valt ook in de rug. Na een uur kom ik langs een ren/drafbaan, maar die is ook helemaal leeg en verlaten. Het gaat lekker en voor 13:00 uur arriveer ik in het kleine plaatsje Vemhån. Daar kom ik langs de buurtsuper en daar is het wel druk. Die is gewoon open op zondagmiddag. Een half uur later bereik ik al de camping die ik wil gebruiken voor vannacht, maar helaas. De camping is gesloten volgens de ouders van de eigenaresse. Ik besluit dan maar door te lopen, want het is veel te vroeg om nu al in een tent te kruipen, bovendien regent het steeds. Om half vier word het een beetje droog en ik besluit snel mijn tent op te zetten en erin te kruipen. Als ik goed en wel in mijn tentje lig, begint het weer flink door te regenen. Ik ben wel verder afgezakt dan de bedoeling was, maar ik lig nu wel weer in een tent i.p.v. in een bed. Het blijft de hele nacht regenen en het is redelijk koud (6 graden).

Maandag 26 mei

Viångbo - Sveg 27 km

Tegen achten pak ik mijn tent in, het regent nog steeds zachtjes dus de tent gaat nat in zijn verpakking mijn rugzak in. Ik loop nog steeds redelijk zuidelijk en de temperatuur is ongeveer gelijk aan gisteren. Het is een saaie weg en mijn hoogtepunt van de dag is dat een vos de weg oversteekt!

In de loop van de morgen wordt het soms droog, maar als ik de regenkleding wil uitdoen begint het weer te regenen en zo gaat het hele morgen door. Het is zo saai, ook omdat ik 20 kilometer geen huis zie. Aan het eind van de weg kom ik in het plaatsje Remmet. Daar rust ik uit in het bushokje. Daar hangen nog posters van een festival dat plaatsvond in 2003! Zo saai is het hier en uitgestorven.

Ik draai nu weg 84 op. Ik kom meteen 3 grote vrachtwagens tegen binnen een minuut, maar later kom ik er bijna geen meer tegen (gelukkig!). Omdat ik de hele tijd met de regenkleding loop wordt de binnenkleding nat.



Weg 84 loopt rechtstreeks naar de plaats Sveg. Sveg is een redelijke grote stad in Midden-Zweden. Ik arriveer daar al voor 14:00 uur en loop daar naar het grootste hotel van de stad waar ook een hostel aan vastgeplakt is, en daar boek ik een kamer in. Ik kijk rechtstreeks vanuit mijn kamer in het politiebureau. Ik heb mijn tent uitgepakt en op de verwarming gelegd, zodat die kan drogen. Als ik een paar uur later aan het eten ben in een restaurantje word er een dronken man opgepakt in de zaak en door 3 politievrouwen afgevoerd naar het politiebureau.



Dinsdag 27 mei

Sveg - Lillhärda 30 km

Na een goed ontbijt vertrek ik om half negen. Ik moet wel een beetje zoeken hoe ik moet lopen, maar ik vind toch redelijk snel de spoorbrug annex fietspad over de Ljusnan-rivier. Die moet ik

over en dan rechts aanhouden. Dat doe ik ook, maar er wordt nergens aangegeven dat ik nu op de weg loop naar Lillhärda. Volgens de kaarten loop ik goed, maar ik heb wel graag een bevestiging. Het weer is licht verbeterd, het is nagenoeg droog en iets warmer. Het is een redelijk rustige weg, maar het valt wel op dat er lege vrachtwagens me tegemoet komen die voor houtvervoer gebruikt worden. Het is licht stijgend en licht dalend dus redelijk makkelijk lopen. Er is weinig te zien, alleen maar hout en hout, om de paar uur zie ik een paar huizen, meer niet. Het is dus een saaie dag, maar wel snellopend dus voor 15:00 uur nader ik al Lillhärda. Net voordat ik het plaatsje binnenloop heb ik een veel sterkere afdaling, het ligt namelijk aan een meer en aan een paar riviermonden, die uitkomen in het meer Orrmosjön. Er moet een camping zijn, maar dan moet ik eigenlijk voorbij het dorp zijn bij een van de rivieren. Het is een kleine camping met maar vijf cabins. Het probleem is wederom dat het eigenlijk is gesloten, maar één cabin is bezet. Er zitten twee jonge mannen voor de cabin, zij hebben een telefoonnummer van de eigenaresse en ik bel haar of ik ook een cabin kan huren.

Zij wil wel maar zonder papieren. Ze komt een half uurtje later en ik ben weer voor een nacht onder de "pannen". De twee buurmannen blijken biologen uit Umea te zijn, die hier in de bossen onderzoek doen naar de vogels in de natuurgebieden hier in de buurt. Ze beginnen elke dag om 03:00 uur en

zijn dan om 14:00 uur weer terug bij de hut. We praten een tijdje met elkaar en daarna gaan ze wat eten in het dorp en ik ga boodschappen in de buurtwinkel doen voor de komende dagen.

Het is een basic-cabin zonder verwarming maar ik heb toch een goede nachtrust; ik word alleen wakker als de burens midden in de nacht weer vertrekken.

Woensdag 28 mei

Lillhärda - Kräckebäcken 38 km

Om 7 uur opgestaan en een half uur later ben ik weer aan de wandel.

Ik loop nu op de weg recht naar Älvdalen, maar dat stadje ligt op 81 kilometer vanaf de camping dus dat wordt weer overnachten in het tentje. Het is vandaag weer droog en redelijk zonnig en de temperatuur is ook stijgend tot ongeveer 20°C.



De eerste uren loop ik langs het meer. Rond het meer liggen ook verschillende dorpjes, waardoor ik soms ook een mooi uitzicht heb. Het loopt lekker en binnen 2 uur ben ik aan het eind van het meer. Ik zie daar op een verkeersbord dat het 11 kilometer tot de camping is, maar ook nog maar 65 kilometer tot Älvdalen. Dit is niet de eerste keer dat ze niet op een paar kilometer kijken. Dat maakt ook niet uit voor de kilometervreters in Zweden, maar voor mij is het lastig. Ik zou dan in 2 dagen naar Älvdalen kunnen lopen, als het zou moeten. Maar ik heb in het begin van deze vakantie eigenlijk al een dag



"verloren". Daardoor is de druk er af om mijn planning te halen, waardoor ik eigenlijk al had besloten dat ik in 3 dagen naar Orsa wil lopen. Ik zie wel hoe het gaat en ik loop zolang het gaat.

Het wordt na het meer weer saai, geen huizen, alleen maar bossen en bomen. De weg is wel langzaam stijgend. Om 11:30 uur steek ik een rivier over, het is een kleine kloof met een redelijk snelstromend water. Hier is ook een rustplaats met zelfs picknickplaatsen, wat een luxe in the middle of nowhere! Na een rustpauze en een paar foto's loop ik weer verder. Het gaat wel langzamer omdat de weg blijft oplopen en oplopen. Na anderhalf uur kom ik weer bij een dorpje, het plaatsje Olingskog. Er staat één huis dat ook nog eens onbewoond is. Ik kan daar weer gemakkelijk pauzeren op de veranda. Dit is het laatste dorpje voordat ik de grens over ga naar de volgende "provincie" Dalarna. De weg blijft alleen maar stijgen en daalt helemaal niet meer.

Ik las steeds meer pauzes in omdat er geen eind aan lijkt te komen en ik besluit bij Kräckebäcken te stoppen. Het zou een klein dorpje met een paar boerderijen zijn. Ik zie ook op de wandelkaart dat 1 kilometer linksaf bij het dorpje een riviertje ligt met een huisje of zoiets. Ik besluit de gok te wagen en draai linksaf. Na een kwartier kom ik bij het riviertje waar ik water kan bijtanken en er staat ook een klein huisje dat onbewoond is. Het is intussen goed warm en ik ga lekker bij het riviertje zitten/liggen, maar het is erg moerasachtig en zompig.

Ik zet mijn tent bij het huisje op waar de grond weer erg hard is, maar er is geen tussenweg. Uitgeput, maar toch lekker in mijn vel omdat het goed geëindigd is, val ik al snel in slaap.

-Peter van Beljouw-
(wordt vervolgd)





DOMMEL ROUTES

Bijna 150 kilometer aan wandelpaden, zeven etappes en een rivier: dat zijn de ingrediënten van Dommel Routes, een initiatief van Thea van Beek. “Het is een schitterende route geworden voor elke wandelaar.”

Dommel Routes is een mapje met door Thea uitgezette wandelroutes die zo dicht mogelijk langs de Dommel lopen. Het zijn zeven etappes. De startplaats is het Belgische Peer, waar de Dommel nog een klein slootje is. De route eindigt in Den Bosch, daar gaat de Dommel over in de Dieze.

Het idee voor Dommel Routes ontstond zo'n vijf jaar geleden tijdens een vakantie in Griekenland. Ineens zei een vriendin van me: “ik zou echt nog eens graag met jou een route lopen langs de Dommel.” Maar zo'n route was er nog niet. “Daar ben ik toen meteen mee aan de slag gegaan”, aldus van Beek. Stapsgewijs is ze het stromingsgebied van de Dommel gaan verkennen. “Dat begon op Google Maps. Al snel bleek de bron van de Dommel daar niet op te vinden was. Om dat uit te pluizen ben ik uiteindelijk zelf naar de bron van de Dommel gegaan. Met behulp van de lokale bevolking heb ik uiteindelijk de hele Dommel in kaart kunnen brengen.” Van Beek heeft bewust geen instanties als de

VVV om hulp gevraagd. “Ik wilde vanuit mijn passie mijn eigen route maken.”

Van Beek krijgt veel lovende reacties. “Mijn wandeling wordt zelfs vergeleken met het Pieterpad”, lacht ze. Vol passie vertelt ze verder. “Het mooiste van de zeven etappes is dat je vaak afwijkt van de Dommel, maar dat je de rivier toch altijd weer tegenkomt. Ineens duikt hij dan weer voor je op.” Ook het afwisselende landschap vindt van Beek prachtig. “Het is heel divers. Het ene moment loop je langs het water, dan weer door het bos, dan een stukje door een dorp en daarna over de heide.” Van Beek heeft ook gelet op de watermolens aan de Dommel. “In totaal zijn dat er negentien, die staan ook allemaal aan de route. In het mapje zijn die watermolens ook opgenomen, met wat informatie erbij.”

Over een opvolger heeft de maakster ook al nagedacht. “Ik heb nu de route stroomafwaarts geschreven. Nu ga je met de wandeling van punt A naar punt B en moet je dus met de bus terug. Dat kan handiger. Daarom komen er in Dommel Routes deel 2 ook rondjes om te wandelen.”

Dommel Routes is op verschillende punten à 12,50 euro in de regio te koop. Kijk voor een overzicht op: www.dommelroutes.nl

GROOT-BRITANNIË

Hadrians Wall, Engeland

IERLAND

Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA

GR 221

SPANJE

Camino de Santiago (2015)
St. Jean Pied de Port - Leon -
Santiago de Compostela

FRANKRIJK

4daagse van Chantonnay

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN

3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirge

INDONESIË

IML-tocht Int. Heritage Walk en
rondreis Java en Bali

CHINA - IML

Beijing Int. Mountain Walking Festival

KOREA - JAPAN - TAIWAN

IML-walks
Int. Walking Festival Wonju - Zuid-Korea
3-daagse Higashimatsuyama - Japan
Int. Happiness 2 days Marching - Taiwan

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË

Zuidereiland - Stewart Island - Milford -
Kepelertrack - Abel Tasmanpark - Noordereiland - Blue Mountains - IML-tochten Rotorua en Canberra

THAILAND

Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

LITOUWEN

Wandelfestival IML-kandidaat

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806

DECATHLON
BEST

SPORT FOR ALL | ALL FOR SPORT

 WWW.DECATHLON.NL

KLAAR VOOR HET NIEUWE SEIZOEN!



Decathlon Best, NCB-weg 14 • 5681RH Best • Tel.: +31 499 365 080
ma - do 9:30u - 20:00u. vr 9:30u - 21:00u. za 9:30u - 18:00u. zo 12:00u - 17:00u.

